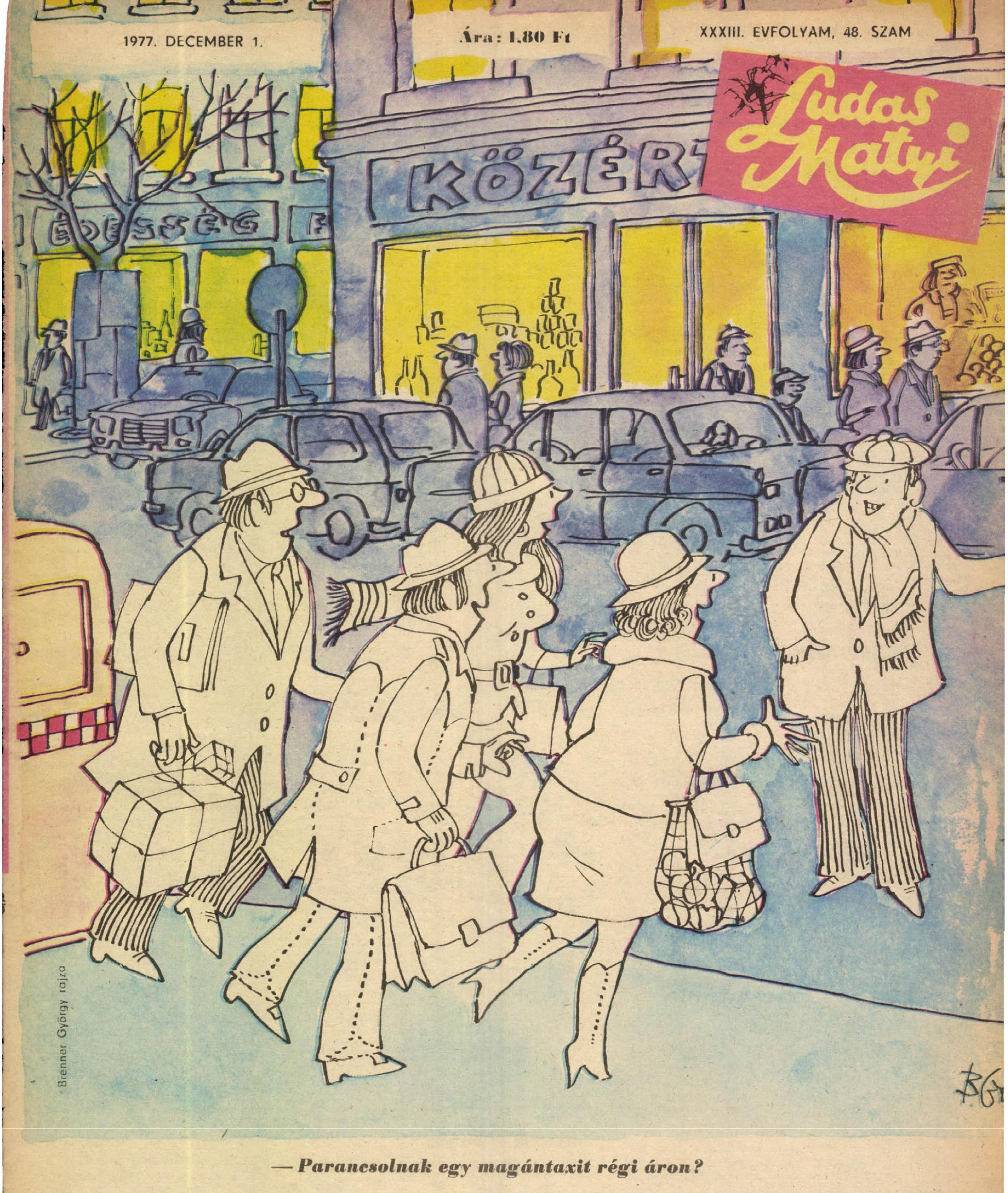
1977. DECEMBER 1. Ára: 1,80 Ft XXXIII. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM

Ludas Matyi

— Parancsolnak egy magántaxit régi áron?

15 000 FORINTOS REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK 5. FORDULÓJA

KEDVES LUDAS!

Füstös képek

1 MEGHÍVÓ PRÓBASZÍVÁSRA

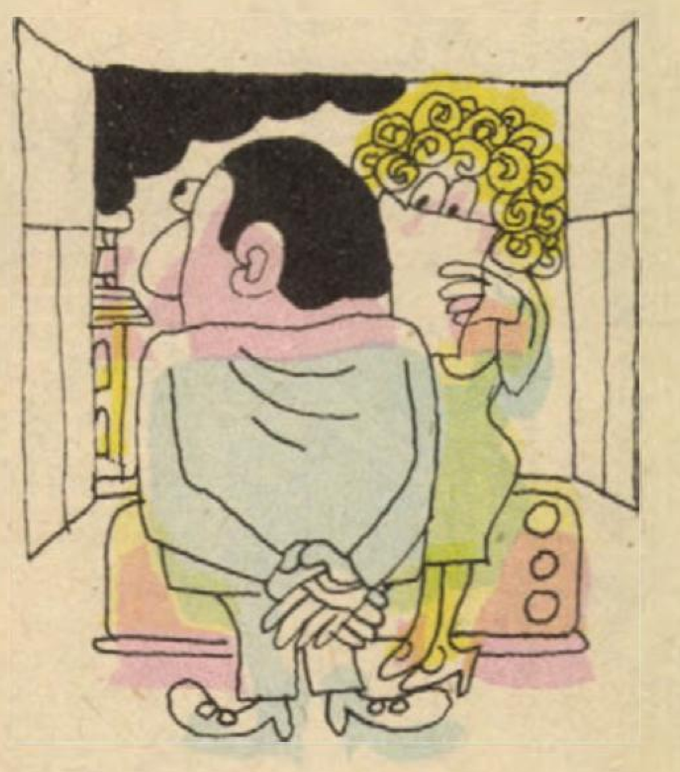
Bevallom, van egy betegségem: jó az emlékezőtehetségem. Sok mindenre emlékszem a közelmúltból, így például arra is, hogy úgy egy évtizeddel ezelőtt megjelent egy határozat. Ez kimondta, hogy — mindenféle büntetések terhe mellett — *1972. december 31-ig meg kell szüntetni Budapest belső, a rendelkezésben pontosan körülírt részein a hagyományos fűtést, környezetvédelmi okokból.*

Bizony, jó a memóriám. Arra is emlékszem, hogy ezt a rendelkezést később — látván, hogy nem hajtják végre — oda módosították: *1976 végéig* kell a korszerűtlen fűtőberendezéseket kicserélni olyanokra, amelyek nem mérgezik a levegőt. A rendelkezést annak rendje és módja szerint kihirdették, tudomásul vették — és irattárba helyezték.

Legalábbis erre enged következtetni az, amit manapság tapasztalni lehet a Belvárosban. Igaz, hogy sok magánszemély (IKV-lakásbérlő, lakó stb. a nem érvényes hivatalos kifejezés törlendő) saját költségén vagy az Ingatlankezelőtől kapott utólagos térítéssel áttért a korszerű gáz- vagy olajfűtésre, s ezzel hozzájárult a környezetvédelemhez.

Az is igaz viszont, hogy az e területen működő közületek többségének gondnokai emígy „gondolkoztak": egyszer úgyis ki kell cserélni a kazánokat, addig nem javíttatjuk! Így aztán évről évre egészségtelenebb füstöt eregetnek az ebek harmincadjára hagyott kémények. Korábban csak munkaidő alatt tették — ma már (azt mondják: a dolgozók iránti gondoskodásból) este is befűtenek, egész éjszaka gomolyog a szénfüst. S hogy azok is élvezhessék, akik a korszerű fűtésre már áttértek: amint ablakot nyitnak, betódul a széngáz.

Mondom: a memóriám jó. A fantáziám azonban aligha. El sem tudom képzelni, mikor szűnik meg ez az áldatlan helyzet. Próbáltuk már úgy is megoldani, hogy szeptemberben nagy lélegzetet veszünk, hátha a levegő kitart áprilisig, a fűtési idény végéig. Az eddigi kísérletek sikertelenek maradtak.

Aki mindezt nem hiszi — ezúton hívom meg egy kis próbaszívásra az V. kerületi Münnich Ferenc utcának és környékének levegőjéből, a fűtési idény bármely órájában. Természetesen — azokat is, akiknek intézkedniük kellene...

(v. e.)

2 ÉG AZ AVAR, ÉG!

Mire ezek a sorok megjelennek, talán már mind el is égett a kertes házak udvarán.

Talán, mondom, mert hosszadalmas és kiszámíthatatlan munka a lehullott levelek égetése.

Azok a fránya fák ugyanis nem egyszerre vesztik el lombjukat. Szeptember elején kezdik a vetkőzést, de van amelyik még december közepén is őriz néhány megsárgult levelet.

Azután eső esik, dér hull, köd szitál, és a megnedvesedett avar csak nehezen fog tüzet.

No persze akadnak értő kezek, amelyek a vizes levélhalmazt is lángra lobbantják.

Így aztán hónapokon keresztül fojtó, kesernyés füstben úszik az irigyelt zöldövezet.

Tudom, hogy az avar eltüntetésének ez a legegyszerűbb módja, de túl az *orrfacsarási*, a *tűzveszélyességi* és *légszennyezési* „szempontokon", szerintem ez felesleges művelet. Az erdőben ugyan ki égeti el az avart? Senki. Felbomlik a talajban, és növeli a föld tápértékét (ha jól mondom).

Füstölgök, bár lassanlassan szűnik a füst, de a fák majd újra hoznak levelet, és újra lehullatják azokat, és addigra talán, ha most hozzálátnak, elkészítik az avarégetést szabályozó rendeletet...

S. L.

EMLÉKTÁBLA

Nem oda való címmel írtam (Ludas, 39. sz.) a *Nemzetközi Camping és Karavánkocsi Szövetség* díszes, négynyelvű emléktáblájáról, amely *Balatonfüreden*, a SZOT szanatórium árkádcsarnokában látható —, holott nem oda való. Valóságos kis pantheon található ott, *Berzsenyitől Adyig, Czuczor Gergelytől Halápy Jánosig* írók, költők, tudósok, festők emlékét őrzi kegyelettel ez az árkádsor. Mit keres ott a hosszú nevű szövetség ülésezését (!) megörökítő emléktábla? Megismétlem, amit akkor írtam: *sürgősen el kellene távolítani!*

Hosszas fontolgatás után megérkezett a válasz javaslatomra, *Pálfi Ferenc* írta alá, Balatonfüred Városi Tanácsának elnökhelyettese. Változatlanul helyesli az emléktáblát, *„egyébként is félreeső helyre tettük"*, írja, ami nem áll, mert feltűnő helyre szögezték ki. *„Magyarország volt az első szocialista ország, ahol ez a szervezet nemzetközi kongresszust tartott. A Szövetség ezzel nemcsak hazánkat, mint szocialista országot tisztelte meg, ennek politikai súlya is van"* — tájékoztat a tanácselnök-helyettes levele. S még azt is leszögezi: hogy e kongresszus Balatonfüreden ment végbe, *„ezt mindenképpen országos értelemben vett nemzetközi politikai vívmányként kell kezelni".* Ha ezt Pálfi Ferenc komolyan gondolta, határozottan meg kell mondanunk neki: ezt semmiképpen nem tekintjük se hazai, sem nemzetközi politikai vívmánynak. Semmilyen vívmánynak nem tekintjük.

Aki befizeti a tagdíjat (gondolom: konvertibilis pénznemben), az tagja lehet a Nemzetközi Camping és Karavánkocsi Szövetségnek. Aki a Szövetség tagja, az ki van téve annak, hogy előbb-utóbb sorra kerül és nála rendezik meg a szokásos évi kongresszust valamelyik esztendőben. Ezt azonban felesleges akár politikai, akár kulturális vívmányként ünnepelni. Ha úgy tetszik: ez politikai vagy kulturális hiba. Sem Ady (a centenáriumi évtől függetlenül), sem John Paget magyarországi angol utazó nem érdemli tőlünk, utókortól, ezt az emléktábla-társbérletet.

(bt)

JÓ KIS KÖRNYEK

– Ne fusson tovább telefon után, Kovács úr, mert már megszületett a baba!

MOST A KPM-ET KÉRDEZZÜK

Lapunk 40. számában közöltük **Kolozsvári László** levelét **Mire (nem) jó a személyi?** címmel. Panaszolta, hogy a BKV jegyárusító bódéjában nem fogadták el személyi igazolványát, nyugdíjas volta bizonyítására.

Egy hónap múlva megkaptuk a BKV Panaszirodájának válaszát. Eszerint a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium két rendelete (az egyik a másiknak kiegészítője) szabályozza a kedvezményes árú bérletre való jogosultságot. S e rendeletek írják elő, hogy a személyi igazolvány **mellett** névre szóló, zöld Nyugdíjas Igazolvány bemutatása **is** szükséges. „Tehát megállapítható, hogy bérletpénztárosunk a kifogásolt esetben, a hivatkozott rendelkezésnek megfelelően, szabályosan járt el" — végzi levelét **Sáfrán Andrásné**, a BKV Panaszirodájának vezetője.

Ebből megértettük, hogy olvasónk panaszát a kelleténél alacsonyabb szintre címezte. Akkor hát most a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumot kérdezzük: miért nem tartja elegendő igazolásnak azt a személyi igazolványt, amelyben szerepel, hogy tulajdonosa nyugdíjas? Nem mintha túlságosan bonyolultnak tartanánk, ha egy nyugdíjas a személyi igazolványa mellett a nyugdíjas igazolványát is mindig magánál hordja, súlyban nem is dekákról, legfeljebb grammokról lehet szó... Csak éppen **elvi** kérdésnek tartjuk, hogy a személyi igazolványt, minden magyar állampolgár legfontosabb, s minden jelentős adatát tartalmazó igazoló okmányát, még a BKV, sőt, még a KPM is fogadja el — névértékében.

Ki mit keres?

Nagyon sürgősen nyomdafestéket keresek, mert — mint lapjuk rendszeres vásárlója — hetek óta szinte olvashatatlan az e példány, amit a megjelenés pillanatában megvásárolok. A 45. számból lapjuknak negyed részét tudtam csak elolvasni, jóllehet nemcsak érettségim és diplomám van, de ifjú koromban újságíró is voltam.

Köszönettel:

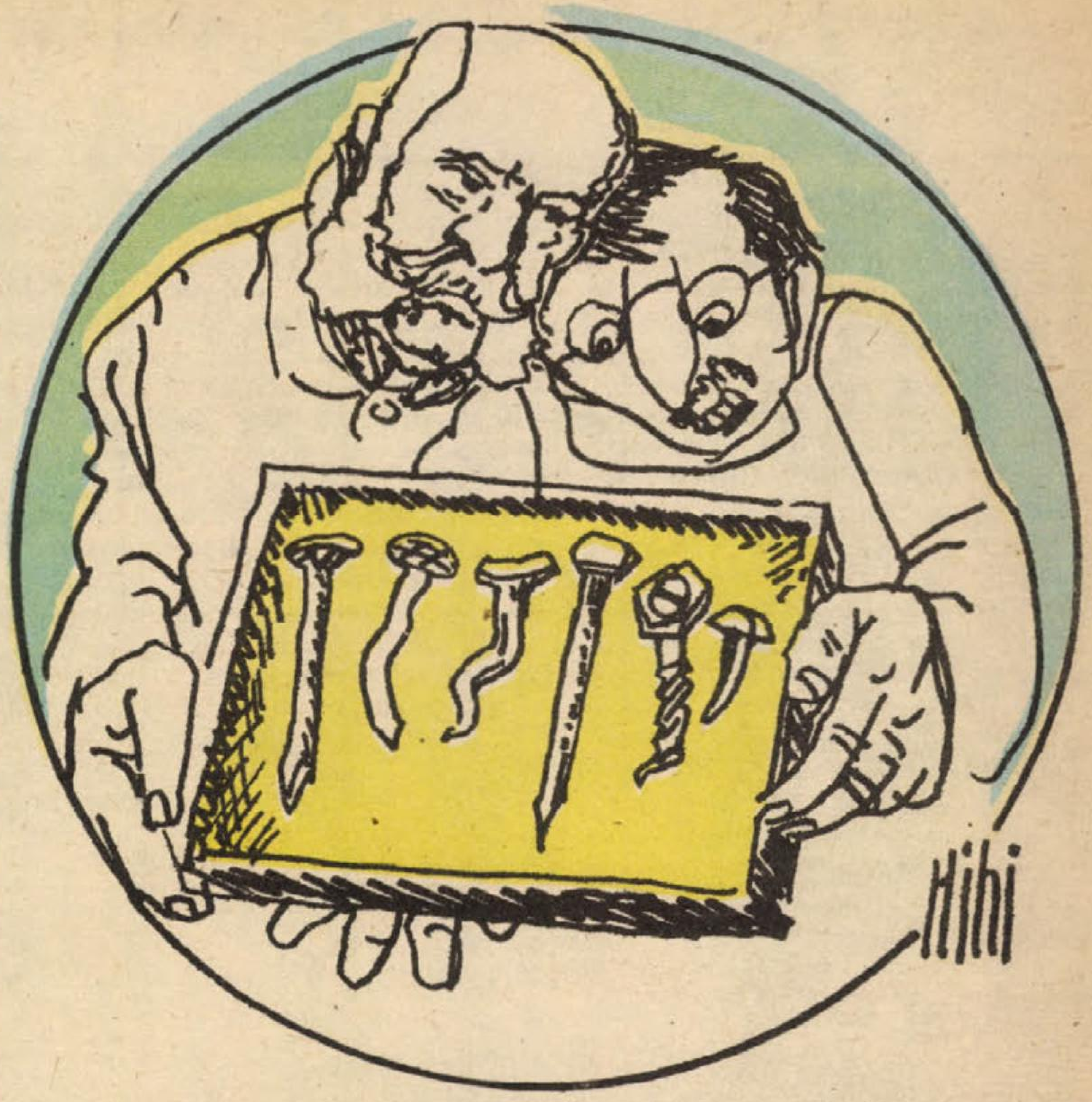
Gedeon Teréz,
1975 Budapest,
Tanács körút 5.

MUNKASZERVEZÉS

– Ma rá kell verni, lakótársak, mert hétfőn a munkások fele sem jön dolgozni!

AKUT PROBLÉMA

– Nem sikerült a minőséget azonos szinten tartani...

PANASZ-MINTÁK

A Fővárosi Tanács január 1-től formanyomtatványokat rendszeresít a legkülönbözőbb folyamodványok gyorsabb elintézése végett. A 180-féle előrenyomott iratminta már eleve tartalmazza az összes hivatalos formulát: az ügyfélnek ezentúl csak a kérés fajtáját kell sajátkezűleg beírnia. Kész blankettán lehet lakáscserét, adómérséklést, iparengedélyt, lakáslelválasztást és még 176 egyebet kérni. Nem kell többé kérvényeket fogalmaznunk, csak kitöltünk egy-két rubrikát, s az ügyfél dolga csaknem olyan egyszerű lesz, mint szavazáskor.

Ám nemcsak a tanáccsal akadhatnak ügyes-bajos dolgaink; más szervekhez, intézményekhez is gyakorta kell beírnunk. Senki ne piszmogjon ezután a fogalmazással, csak tessék kitölteni, aláírni, kivágni, és máris postára adható a panasz. Íme, a leggyakoribb levélminták első választéka:

I.

Tisztelt Állami Kereskedelmi Felügyelőség!

A közelmúltban vásároltam ..... db (kg, liter, folyóméter, pár, doboz, palack) ....-t. Ebből hibás (kopott, tépett, szakadt, pecsétes, lyukas, romlott, hiányos, penészes, foltos, horpadt, lejárt szavatosságú, rozsdás, kelletlen, mócsingos, törött, repedt, vásott, lottyadt, buggyant) volt ...... példány.

Kérem az áru visszaváltását — megjavítását — kicserélését.

Kérem a panaszkönyvet.

Kérem, mit csináljak?

Kérem, megpukkadok. (Nem kívánt törlendő.)

Név, cím, keltezés.

II.

Kedves Magyar Posta!

Telefonom az elmúlt hónapban mellékapcsolt ....-szor, nem adott vonalat ....-szer, az iker beszélt ...., a kagylóból a Szabó család hallatszott ...., beázott ...., a hívott fél helyett az állami ítéletvégrehajtó jelentkezett .... alkalommal.

Kérem:

a) a hiba elhárítását,

b) állomásom leszerelését. (Nem kív. törl.)

Név, cím.

III.

Drága Ingatlankezelő!

A lift — a födém — a víz — a parkett — a közös illemhely — a rágcsálók — az élősdiek — a szemét — a házfelügyelő (Nem. kív. tör.). Ez a ....-ik levelem, már ....-szor benn is jártam. X-szer megígérték és mégse. Ha Istent ismernek, jöjjenek azonnal, ellenkező esetben.

Fenyegető rimánkodással:

IV.

Áldott jó Állami Biztosító!

Betört — ellopták — kigyulladt — lerobbant — tönkrement — elverte — megsemmisült — kimúlt — összetört — dicstelen véget ért — összekoccant — nekiment — fölborult — leesett — beázott — megvetemedett. Kérem, közöljék postafordultával: milyen címen nem kapok kártérítést?

V.

Felejthetetlen Emlékű Magyar Államvasutak!

A .... számú, ... és .... között közlekedő ...... vonat .... percet késett, ... sietett — el sem indult — más útvonalat választott — fölszedték a síneket is.

Ha már a menetjegyem árát nem kaphatom vissza, kérem, hogy legalább a jegyemre fölragasztott biztosítás összegét vonják le a rám kirótt büntetésből.

Végső elkeseredéssel:

VI.

Hallja, maga Magyar Televízió!

A tegnap este közvetített tévéjáték — film — riport — vetélkedő — show — vidám műsor — csapnivaló — fölháborító — ósdi — kétségbeejtő — arcpirító — botrányos — bicskanyitogató — minden várakozást alulmúló volt. Kérem, hogy a folyó hóra kicsalt előfizetési díjamat utalják át a „Szolidaritási alap a magyar nép javára" elnevezésű folyószámlára.

....

volt készüléktulajdonos

VII.

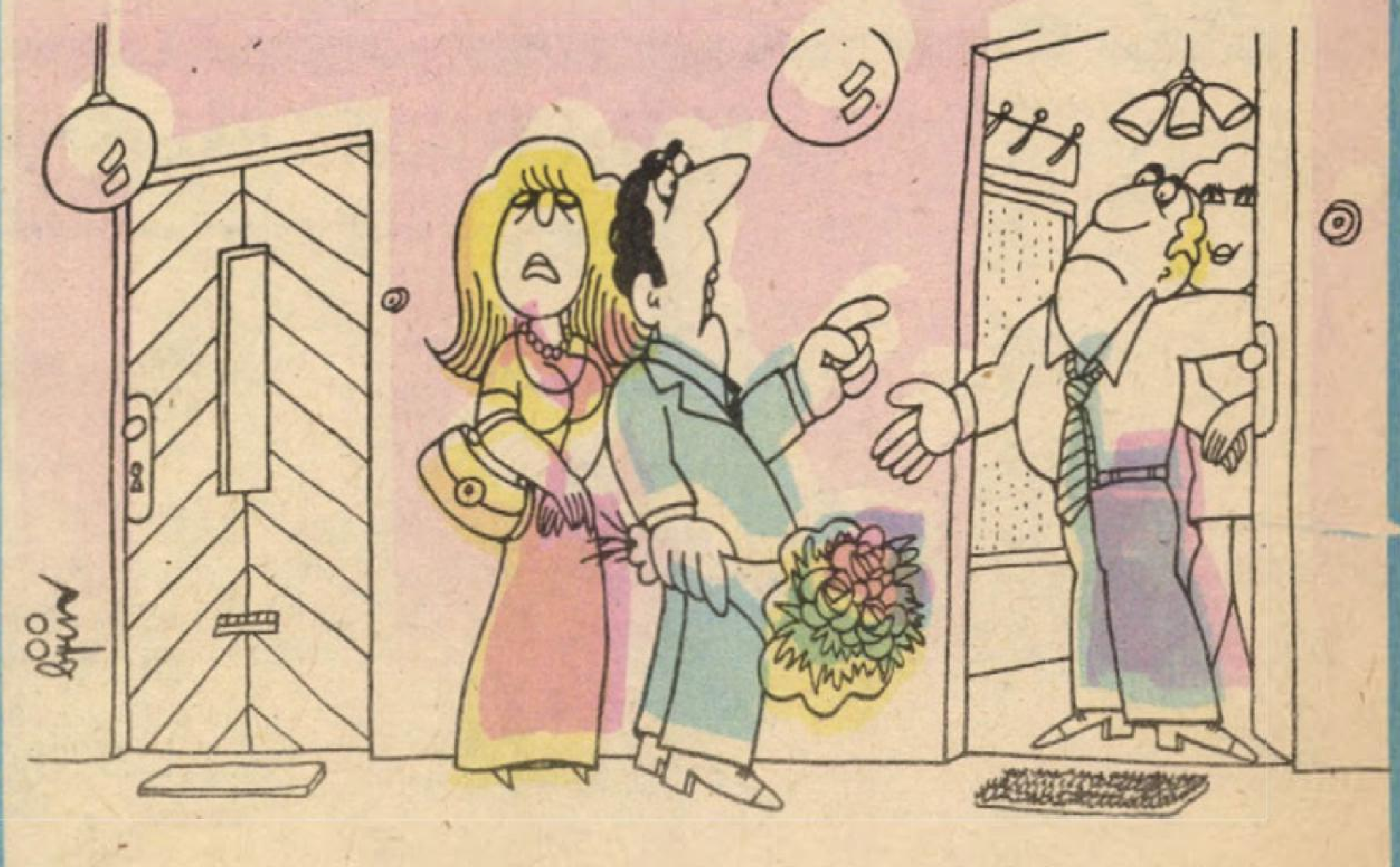
Nagyérdemű Sóhivatal!

Félfogadási időben kerestem föl b. Hivatalukat, ahol is ügyem előadója házon kívül volt — tízóraizott — elvesztette az iratokat — ajtót mutatott — fejemhez vágta a tappert — előzetes letartóztatásban van. Kérem, hogy az előírt határidőn belül előterjesztett, és szabályszerűen felbélyegzett jelen felszólamlásomat tekintetbe venni — kivizsgálni — megválaszolni — hiábavalósága miatt haladéktalanul tárgytalannak tekinteni szíveskedjék.

Megkülönböztetett ijedelemmel:

Kaposy Miklós

BIZALMATLAN VENDÉGEK

– Csak akkor megyünk be, ha megesküsztök, hogy diavetítés nem lesz...

Levélváltás a miniszteri véleményről

Kedves Szerkesztő úr!

Az újságokban olvastam, a rádióban, a televízióban hallottam a kereskedelem vezetőinek országos tanácskozásáról. A miniszter véleménye bennem — s valószínű másokban is — nagy érdeklődést váltott ki. Különösen, amikor megállapította, hogy mindenki elnéz mindenkinek mindent és felhívta a figyelmet arra is, hogy az ipari partnerektől követeljék meg a jó minőséget és a szállítási határidők pontos betartását. Továbbá: alapvető követelményként szabta meg, hogy az üzletek, a nyitvatartás egész ideje alatt az alapvető élelmiszerek és napi cikkek teljes választékát kínálják. Kíváncsi vagyok arra, hogy a feladatoknak ilyen világos meghatározása után mikor tapasztalhatunk majd előnyös változásokat, a vásárló szempontjából?

Kedves Olvasónk!

Azt gondolom, ön sem kételkedik abban, hogy a tanácskozáson rész vett vezetők eddig is mindent megtettek, de a miniszteri biztatás még inkább serkenti őket. Tárgyilagosan el kell ismernünk, hogy az élelmiszer, csemege és a Közért üzletekben, az utóbbi időben észrevehetően javult a kiszolgálás színvonala. Bár még sok a panasz ezen a téren, de mostanában már sokkal több előzékeny és udvarias eladóval találkozhat a vevő, mint korábban bármikor is. Lényeges szemléleti változás történt: egy-egy vállalat hirdetésében például nagybetűk adják tudtára a vevőknek, hogy ÜZLETEINKBEN A KISZOLGÁLÁS UDVARIAS ÉS ELŐZÉKENY! És nem egyszer éppen ezt emelik ki a rádióreklámokban is. Évekkel ezelőtt az ilyesmi még hirdetésekben sem igen fordult elő.

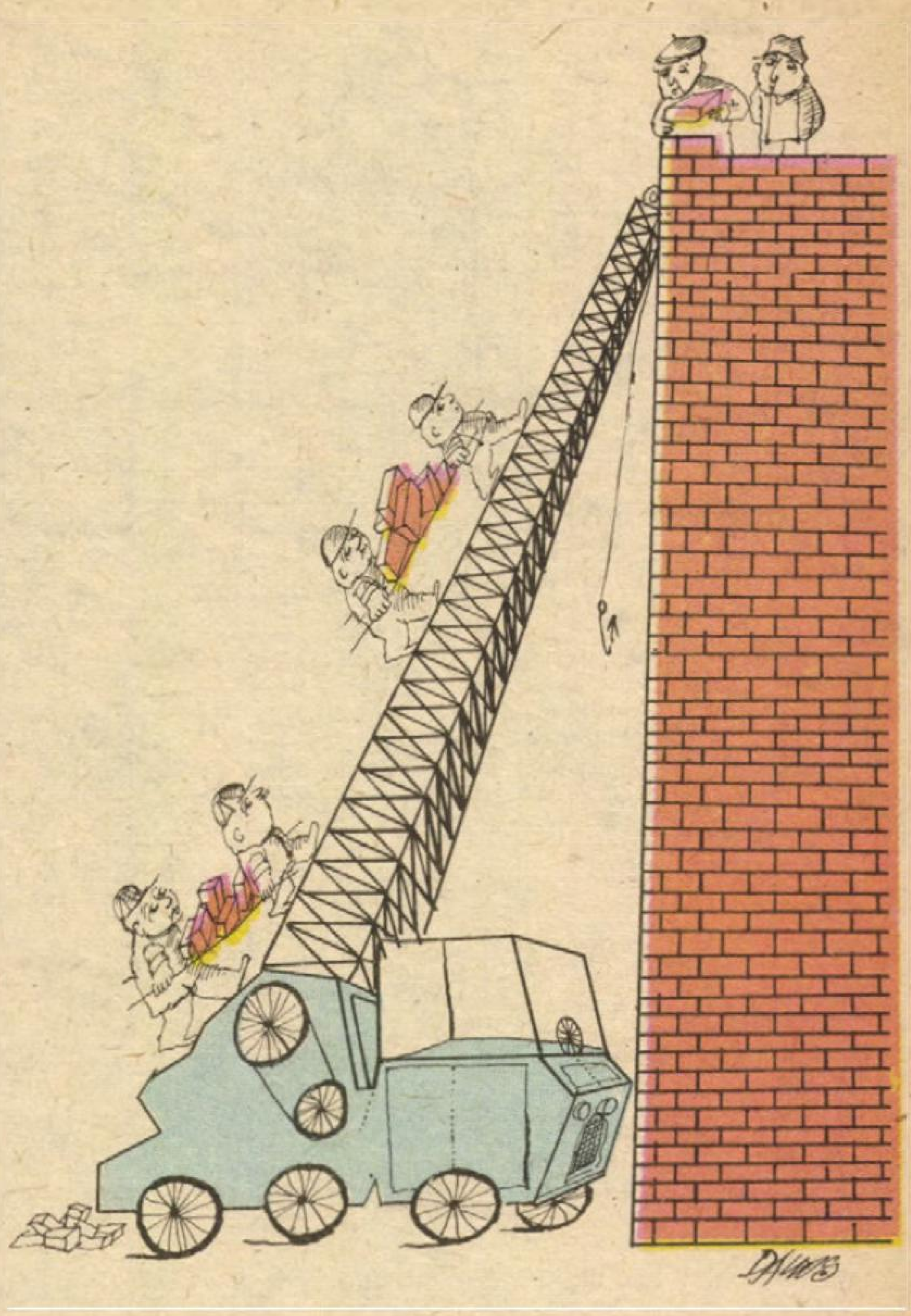
Nem kételkedem abban, hogy a tanácskozáson részt vett vezetők és az általuk irányított üzletvezetők is, szinte kivétel nélkül harcolnak a jobb minőségű áruért, de sok minden nem rajtuk múlik. Ám a miniszterük mégis jogosan tett szemrehányást azért, hogy „mindenki, mindent elnéz". Ezért ment ki a divatból például az *anstandolás*, vagyis az *óvás*, az a régvolt kereskedelmi szokás, hogyha a partner nem a megfelelő minőséget szállítja, akkor azt a megrendelő *kifogásolhatja* és nem veszi át az árut. Esetleg csökkentett árért átveszi és így adja tovább a vásárlónak. (Exportnál-importnál most is élnek ezzel a joggal!) Korábban, már számos közért üzletvezetőjével beszéltem erről. Kivétel nélkül úgy tájékoztattak, hogy ha kifogásolnak valamit, vagy netán visszaküldik az árut, akkor várhatnak arra, amíg mégegyszer kiszolgálják őket. A partner mindig talál kifogást, hogy miért nem szállíthat, vagy miért késik a szállítással. Ezért nem küldik vissza például a háromszögletű dobozos sajtot, hogyha megkeményedik és amit, elvileg, 14 nap után visszavesz a szállító. Ez utóbbi mossa kezeit, mondván: „Én visszavenném, de mit tegyek, ha nem hozzák vissza, inkább eladják a vásárlónak". Azért nem küldik vissza és azért szűnt meg az anstandolás is, mert az üzletvezető fél, hogy megromlik a kapcsolata és nem kap árut. A kereskedelem rá van szorulva a termelőre, a gyárra, nem tudja máshonnan beszerezni az árut. Egyszer már világossá kellene tenni, hogy ez az egymásrautaltság kölcsönös, és korántsem egyoldalú.

Azért elmélkedtem a témáról ilyen részletesen, mert nem árt, ha a vevő tudja, hogy az üzletvezetők nincsenek könnyű helyzetben. Ahogy „teve van egypúpú, van kétpúpú, sőt több", éppen úgy van az egyes árukategóriákon belül gyenge, közepes és jó minőségű áru. Még csak feltételezni sem merem, hogy a szállításoknál a kivételezés azok javára billen, akik megtalálják a módját, miként és kivel legyenek figyelmesek a szállító cégnél. És miből? Például a kálóból, amit nem erre a célra adnak a boltnak? És arra a célra sem, hogy a szállító embereinek néhány üveg sörre, borra mindenkor jusson. Nem mondom, hogy követelik: a boltos kénytelen adni, mert mások is ezt teszik. Ettől is függ, hogy az áru az üzletbe *hiánytalanul, idejében* megérkezzék, és az üzletek „az alapvető élelmiszerek és napi cikkek teljes választékát" kínálhassák. Persze a prognosztika, amiről a miniszter beszélt, vagyis a rendelések időbeni feladása, de különösen a vásárlói igények helyes felmérése ennél jóval többet nyom a latba.

Egyébként: a vásárló szempontjából csak akkor fogunk előnyös változásokat tapasztalni, hogy ha majd — a miniszter szavaival élve — nem néz el mindenki, mindenkinek, mindent. Se a kereskedelemben, se máshol. Mert e tekintetben nemcsak a kereskedelemről szólt a mese.

Földes György

FONTOS EMBER

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

AZ ILLETÉKTELENEK VÁLASZOLNAK

(Miért drágább évről évre a gesztenyepüré?)

ÜZEMI BALESET

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A rendőr fülöncsíp egy embert, aki épp egy ház ablakán mászik kifelé.

— Kirabolta ezt a házat?

— Dehogy, csak a feleségem tegnap felvikszelte a folyosón a padlót, és rám parancsolt, hogy ne járkáljak rajta .

●

— Mondja, pincér, miért van önöknél művirág az asztalokon?

— Tudja, kérem, a mi éttermünkben vegetáriánusok étkeznek, és ha valódi virágokat tennénk az asztalra, a vendégeink azokat is elfogyasztanák...

TÉVEDÉSEK

Reggel szokás szerint elsőnek is bekapcsoltam a rádiót. Megszakadt a zene és a bemondó közölte, hogy a pontos idő fél nyolc. Micsoda? Egy órával tovább aludtam? Gyorsan kiugrottam az ágyból. Pizsamára húztam az öltönyömet, mezítlábamra a cipőmet, borostás arcomra az idegbaj jeleit, s máris egy taxi után loholtam az utcán. Így nem hallottam, amikor a bemondó ismét közölte, hogy pontosan fél hét múlt hat perccel.

A taxiban szól a rádió meg a kedves férfihang, amely szerint már háromnegyed nyolchoz közeledett a greenwichi idő. Mondtam erre a taxisnak, hogy most az egyszer mindent bele, mert nagy rumli lesz a munkahelyemen. Oda is értünk százhússzal, s miközben és kenguruugrásokkal vettem a lépcsőházat, sajnos, nem hallhattam, hogy a bemondó mosolyogva kért elnézést előbbi tévedéseiért háromnegyed hét után két perccel.

Ezért rakétasebességgel csapódtam be az íróasztal mellé, amitől nyolc fiókos munkahelyi jószágom rosszat kezdett sejteni. Hamarosan én is követtem példáját, amikor észrevettem, hogy a dísznövényeken kívül én vagyok az egyetlen élőlény a hivatalban. Lett is nagy röhögés, midőn munkatársaim fél nyolckor rámbukkantak, s én majd elsüllyedtem szégyenemben, hogy negyvenhárom perccel a munkaidő kezdete előtt bejöttem dolgozni!

Nyomban el is határoztam, hogy új életet kezdek és nem leszek többé a nevetség alanya, mert engem ma már nem fog beugratni senki! Alighogy ezt megfogadtam, jött az egyik kollégám és örömmel újságolta, hogy lefelejtettek a pénzjutalomra felterjesztettek listájáról. Mondtam neki, hogy nem baj, mert ez biztosan csak tévedés, tévedni pedig emberi dolog. Aztán megsürgettem telefonon a Gelkát, hogy mikor jönnek ki végre a kipukkant tévénkért, mire ők nagyon elcsodálkoztak, hogy munkaidőmben a munkahelyemen vagyok, nem pedig otthon, hiszen mára ígérték a kiszállást. Erre én kacagva tettem le a telefont, ahelyett, hogy a la carte megettem volna, mivel sejtettem, hogy ez csak tévedés lehet, mint a mátyásföldi redőnyös ígérete, aki két héttel ezelőtt azt mondta, hogy szakadjon a fejére a Napocska, ha nem jön ki hozzánk negyvennyolc órán belül. Azonban még ma is a redőnyünk van leszakadva és nem a Nap.

Talán, ha hiszékenyebb lettem volna, akkor ma este már nézhettem volna a televíziós műsort, de így nem. Ülhettem csendben, távol a csatornák zajától. A menyasszonyom jutott az eszembe, akivel a múltkor édes kettesben néztünk a tévében egy fejtörő játékot. A játék közben meghökkenve vettem észre néhány játékvezetői tévedést, s mondtam is az arámnak, hogy odabent a stúdióban lehet egy tévedéssel több, de nem úgy nálam. Erre a menyasszonyom feldúlva közölte, hogy ezt ő már régen sejtette, azonban mégse kellett volna ilyen durván tudtára adnom, hogy soha sem akarom elvenni feleségül. Aztán rámvágta az ajtót.

Most döbbentem csak rá, hogy mennyire hiányzik ő nekem, ha nem nézhetem este a televíziós műsort. Rögtön fel is hívtam telefonon és megkértem a kezét, mondván, hogy én nem dőlök be életem legnagyobb tévedésének, s boldogan fogok élni vele. Kár, hogy ezt nem ő hitte el, mert téves kapcsolás volt!

Ekkor megszólalt a csengő és az ajtóban a szomszéd állt, aki áthozta a menyasszonyomtól érkezett búcsúlevelet, amelyet a postás tévedésből az ő levelesládájába dobott be. Mondtam a szomszédnak, hogy engem ne ugrasson, hiszi a piszi, mert a búcsúlevél neki szól, ne akarja rámtukmálni! Ám a lakótárs a nekem járó reggeli napilapot is az orrom alá dugta, melyet az újságkihordó dobott be tévedésből hozzá. Így mégiscsak arra kellett gondolnom, hogy nincs tévedés a dologban, s a kézbesítők tévedése tényleg engem érint.

Ettől az érzéstől már-már megroggyant a fogadalmam, hogy a reggeli rádiós tévedés után nem engedem magam ma már többször csobe húzni. Ezért belelapoztam az újságba, hogy akármit is tévednek ott, én úgyse hiszem el, s lám, megakadt a szemem az újságra írt dátumon, miszerint ma csütörtök volt. Én pedig egész nap azt hittem, hogy szerda volt! Micsoda tévedés! Hiszen akkor minden másként történt volna. Csakhogy én már ezt se hittem el.

Tormai László

PANASZLÁDA

FÜLÖP GYÖRGY...

– Benne van a fél közületi telefonkönyv!

– Gyorsan meg kéne tartani az esküvőt, mielőtt elkészül a vőlegény szemüvege.

– Most menj le mozogni, Pistike, mert a jövő héten ezt is beépítik!

A hullámvasúton az ifjú feleség gyanakodva kérdi az ifjú férjtől:

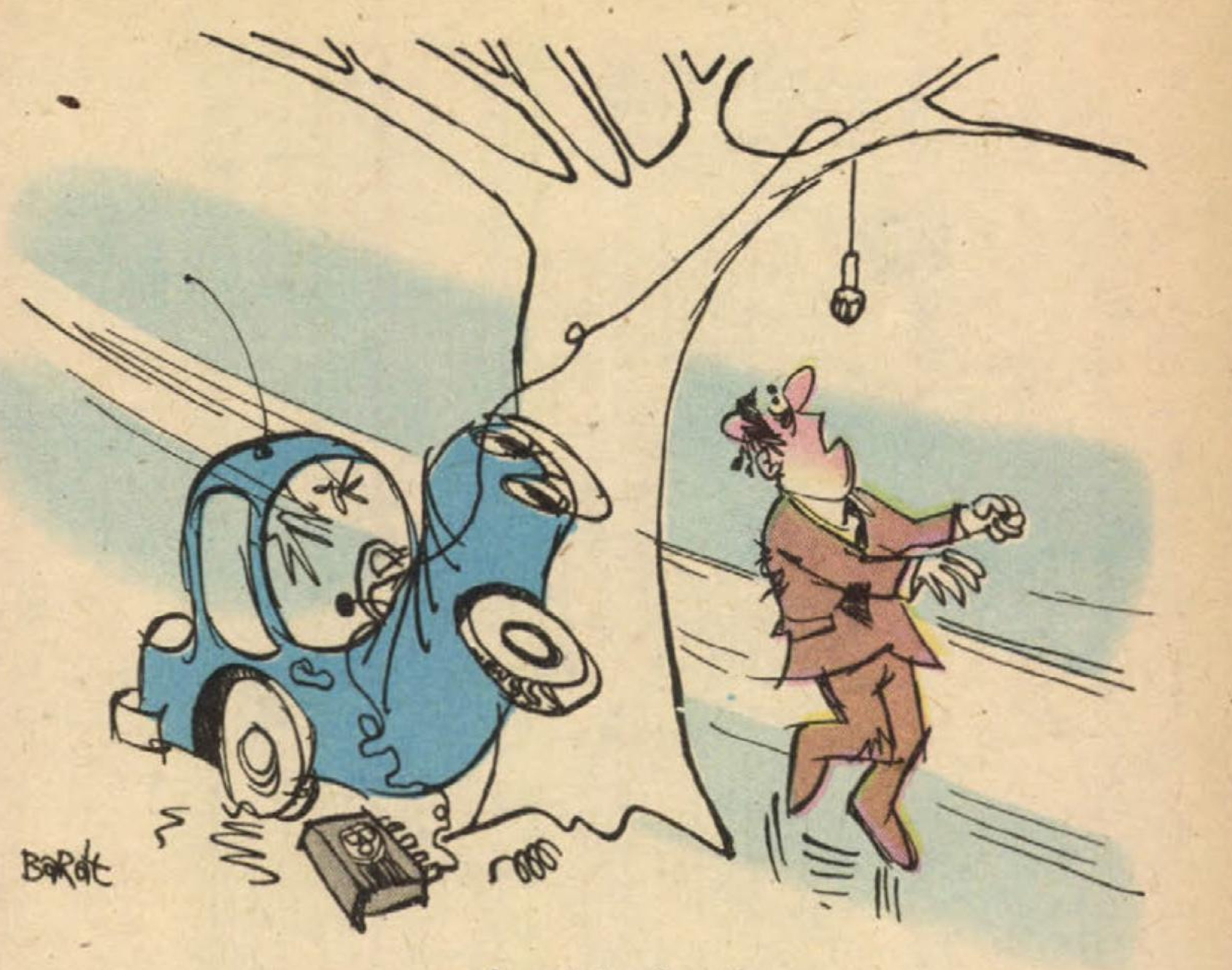
— Hát ez az a felejthetetlen nászút, amit ígértél?!

PSZICHOLÓGIAI KUTATÁS

– Fizetésnapom van, uram, nem pedig lelki sérülésem!

ŐSZI ÚTINFORM

– Az utak síkosak...

A LÉPCSŐHÁZ FOGSÁGÁBAN

A múlt héten, egy hétköznap este, feleségemmel meglátogattuk Matild nénit, aki a nagy pesti bérház ötödik emeleti lakásában él egyedül. Jól elbeszélgettünk, majdnem háromnegyed tizenegy volt, amikor eljöttünk tőle. Az ajtóig kísért, sajnálkozott, hogy az ő liftjüket nem lehet fölhívni, s közben megnyomta a lépcsőházi világítás gombját.

Rohantunk lefelé, mert ismerjük az ilyen automata világítás szűkre szabott idejét. Rosszul ismertük. Ama bérházban sokkal szűkebbre szabták. A második és a harmadik emelet között elaludt.

— Te csak maradj itt — mondtam megrémült feleségemnek —, én majd lebotorkálok a következő nyomógombig.

Így is tettem. Közben a szemem megszokta a sötétséget, csakhamar rátaláltam a kis kerekségre.

— Megvan! — suttogtam föl diadalmasan a feleségemhez.

— Nyomod?

— Ahogy csak bírom.

— Akkor miért nincs világos?

Csak ezt kellett kimondania, nyomban világos lett. Föltárult az előttem levő ajtó, ömlött ki rajta a fény... és a hang.

— Ki maga, és mit akar itt? — üvöltötte egy torzonborz ősember.

A feleségem megragadta a karomat, és neki a lépcsőnek. Fél perc alatt legurultunk.

— Mitől ijedtél meg? — szóltam a kapualjban sebeimet nyalogatva.

— Ettől! — válaszolta sírós hangon a feleségem, aki közben a kapuhoz sántikált, és elkeseredetten rángatta a kilincset.

Odabicegtem. Segítettem rángatni. Hiába. Kulccsal volt bezárva. A kapu alatt pedig tábla, miszerint: „Tömbházfelügyelő található a Régifertály u. 7-ben." Vagyis a második keresztutca negyedik házában.

— Most már csak abban reménykedhetünk, hogy jön valaki — mondtam.

Egy órán át hiába várakoztunk.

— Nincs más hátra — szóltam ekkor —, fölbotorkálok Matild nénihez.

— Tudod, hogy altatóval alszik. Ha sikerülne is fölkeltened, belehalna az ijedtségbe. Azt akarod?

Eltelt másfél óra. Nem akadt senki.

— A háborút túléltük, és most kell megfagynunk a béke harmincharmadik évében, Pest kellős közepén? — sírta el magát a feleségem.

— Nyugodjunk békében! — mondtam vígasztalón, és magamhoz öleltem.

Így vacogtunk egymást melengetve a kapualjban, és nagy keserűségünkben bizony el is bóbiskoltunk álltunkban.

Arra riadtunk föl, hogy egy finom úriember billeg előttünk.

— Én megértéssel vagyok a szeleszere-szelelemmel kapcsolatosan — szónokolt mámorító leheletek közepette — merthogy én is voltam fiatal, azám-hazám, miként Petőfi

mondá, de kata-taka-ro...ro... szóval sipirc, amíg tart a finomságom!

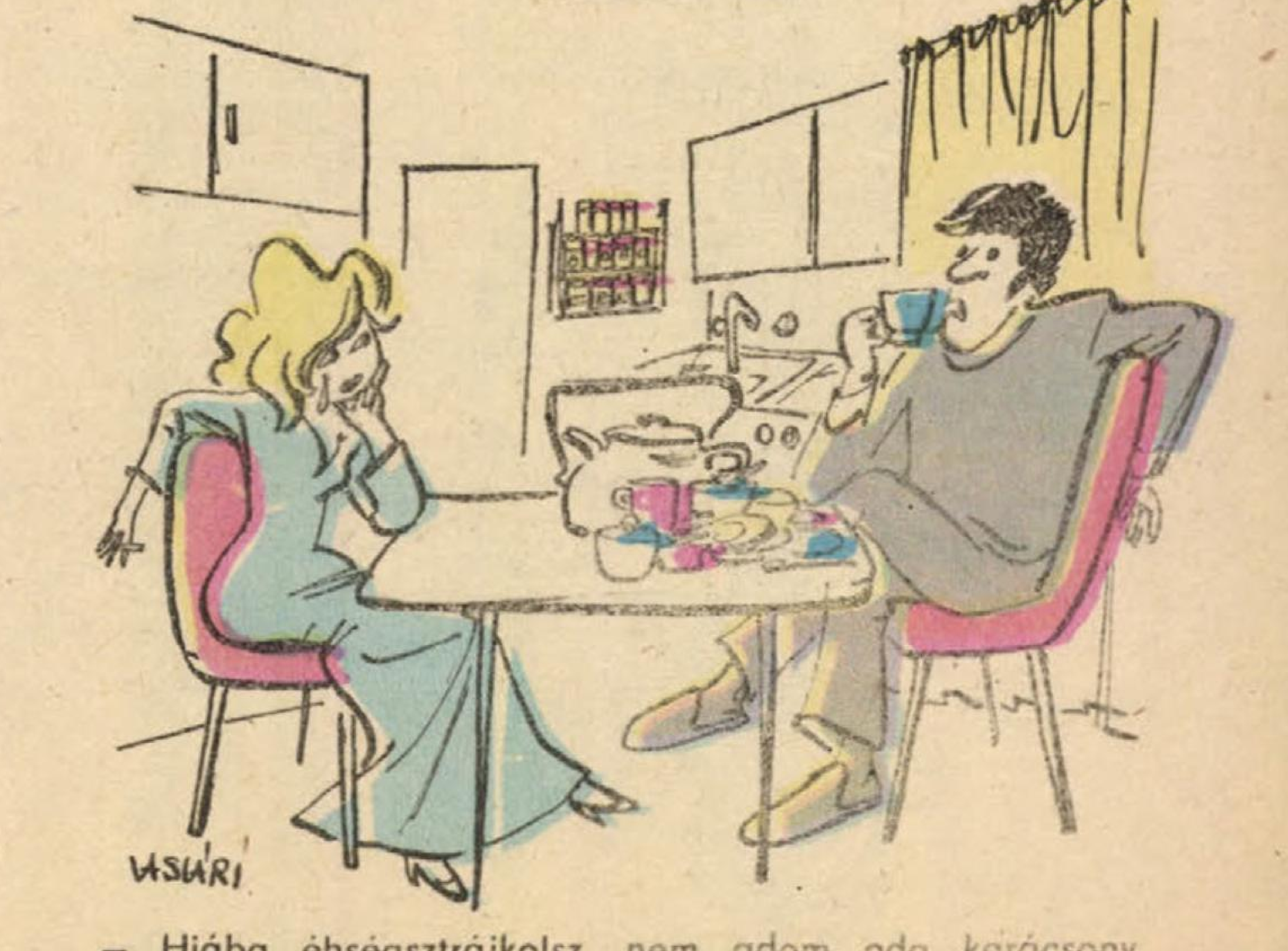
A megértés, a szeretet életre keltette meggémberedett tagjainkat, és csak úgy sipirceltünk kifelé a dermesztő hajnali szürkületbe.

Sólyom László

– Mondja, doktor úr, javult az állapota, vagy kezdhetünk vele már kedvesek lenni?

GYEREKSZOBA

– Hiába éhségsztrájkolsz, nem adom oda karácsony előtt!

A Bermuda-rejtély

Éjjel fél kettőkor, második álmomból vert fel az előszobacsengő. Kitántorogtam, ujjnyira kinyitottam az ajtót, hogy óvatosan megnézzem, ki áll odakint. Csont Ernő állt az ajtóm előtt, elég volt rápillantanom, hogy megsejtsem, valami rettenetes történhetett vele. Az álom egycsapásra kiment a szememből.

Csont Ernőt nem kell bemutatnom, neve éppoly ismert az olvasók előtt, mint előttem: a népszerű drámaíróról van szó, aki úgy rogyott le most az ágyam szélére, hogy sem élő nem volt, sem holt.

— Szedd össze magad, Ernő! — szóltam rá — és próbáljad elmondani, mi történt?

— Eltűnt — suttogta halottfehéren Csont Ernő. — Nyomtalanul eltűnt, nyomaveszett.

— Beszélj világosabban — ráztam meg a vállát. — Ki tűnt el?

— *Mi* tűnt el... — javított ki barátom. — Egy egyfelvonásosom. Egy vidám jelenetem. Megsemmisült, a legtitokzatosabb körülmények között.

Kissé magához tért, hogy kimondta a rémes hírt. Cigarettára gyújtott.

— Próbáld elmondani az előzményeket — biztattam.

— Megpróbálom — bólintott. — Írtam egy egészen jó kis komédiát, egy kicsit pikáns, egy kicsit szentimentális, igazi sikerdarab. Afféle szerelmi háromszög, a Guggerhegyen játszódik, egy hétvégi faházban. Nagyon szerettem ezt a kis írást — borult el ismét a tekintete — és most vége, eltűnt, megsemmisült...

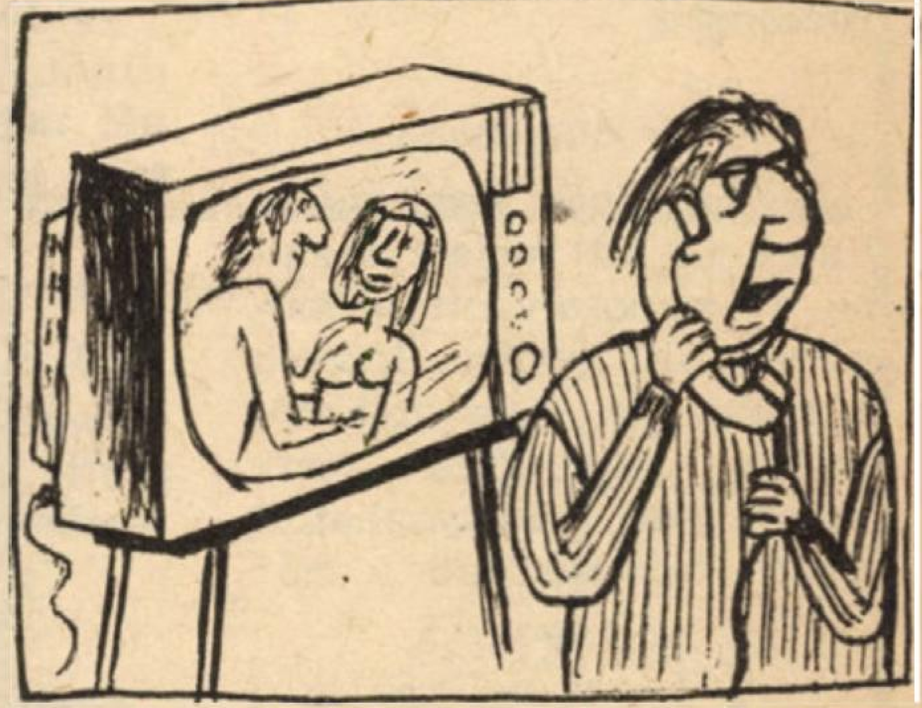
— Könnyekkel nem jutunk előre — szóltam rá keményen. — A tényeket mondd!

— Mondom — szedte össze magát Csont Ernő. — Szóval, a jó kis komédiát útjára bocsátottam. Elküldtem a „Kacagó Tarka Stúdió"-ba, elküldtem a „Jelentéktelen Színház"-nak, a harmadik példányt pedig a „Röhög a képernyő" szerkesztőjének. Azóta nem tudok róla semmit. Mintha a föld nyelte volna el.

— Ne csüggedj! — mondtam, csakhogy mondjak valamit —, talán még élve előkerül. A legfontosabb feladat most, hogy szüntelenül figyeljük az általad megjelölt három helyet: talán felbukkan valahol. Mostantól te figyeled a színházat, a stúdiót, én a képernyőt.

Őszintén szólva, mikor ezt tanácsoltam Csont Ernőnek, nem hittem volna, hogy már másnap nyomára bukkanok a művének. De másnap, a tévé előtt ülve, felfigyelek egy párbeszédre: valami ***háromszögelési pontról beszélnek, egy hegytetőn.*** Csont darabja pedig a Guggerhegyen játszódik, szerelmi háromszög... ejha!

Nyúlok a telefonhoz és hívom a „Röhög a képernyő"-t. Óvatosan érdeklődöm az imént látott műsorszámról. A rendezője: Ber-

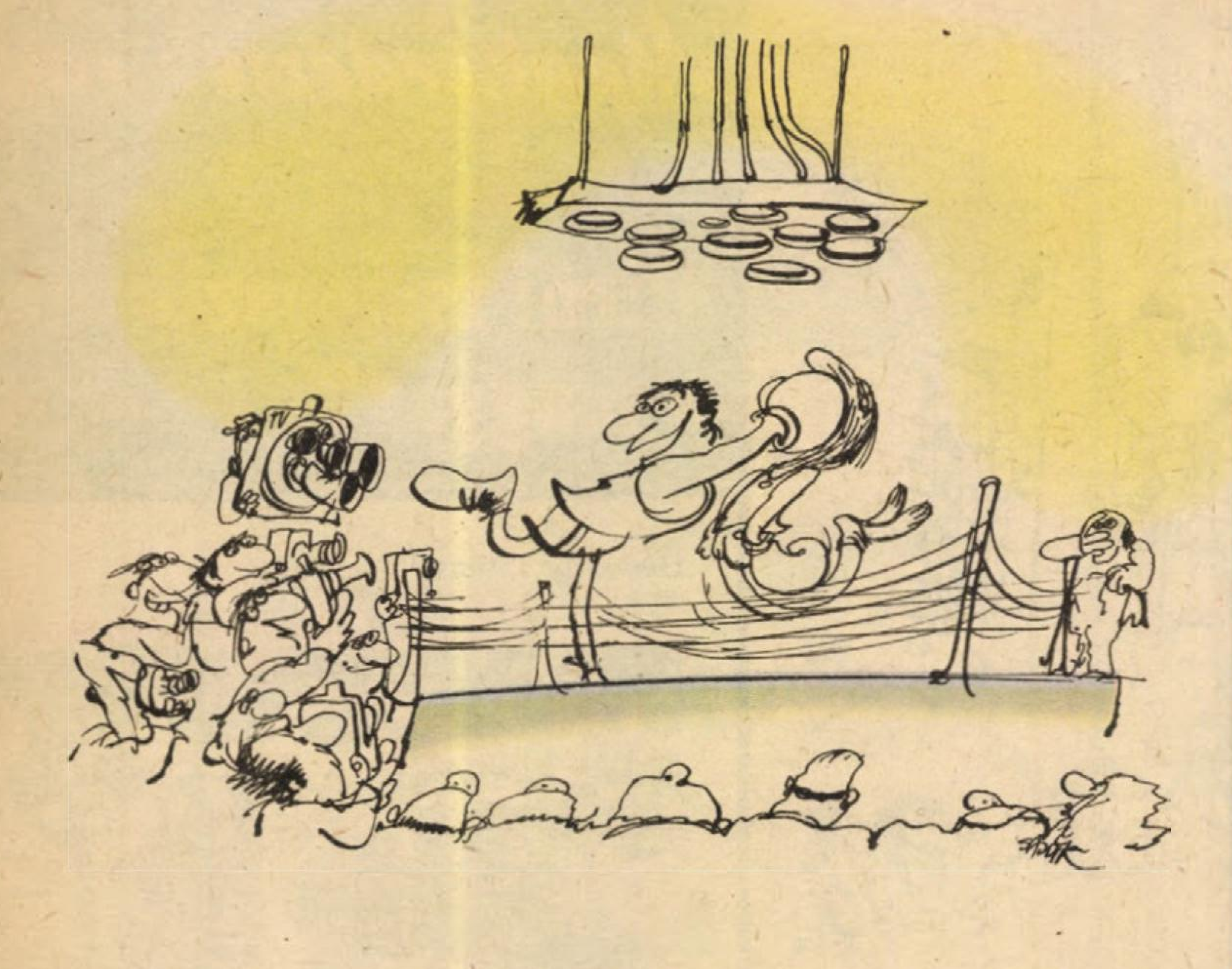
muda Adorján, dramaturg: Szerte Dániel, szerkesztő: Télanyó Franciska. Ők nincsenek bent, de esetleg a másodasszisztens, ha megfelel?

Igen, a másodasszisztens emlékszik rá, hogy eredetileg a Guggerhegyről volt szó a darabban, de a rendezőnek más volt az elképzelése, a dramaturg és a szerkesztő változtattak az íráson...

— Köszönöm — mondom és leteszem a telefont, döbbenten ülök, lesújtva az igazságtól. *A Bermuda-háromszög titka!* Itt veszett el Csont Ernő kedvence!

Meg sem mondom neki. Inkább higgye azt, hogy nyomaveszett, mintsem megtudja, hogyan került műsorra, tépetten, felismerhetetlenül...

Somogyi Pál

– Most! Felvétel!

– Ünnepeljük a határidő 25-ik meghosszabbítását!

FIGYELMES MŰSORSZERKESZTÉS

– Azoknak a nézőinknek, akik ezek után a többi részt nem fogják megtekinteni, ismertetjük a továbbiak rövid tartalmát...

– Ezekért a cuccokért adok kétszázat!

SZILÁNKOK

SZÓRAKOZOTTSÁG

Béla hazarohant, hátha meglepheti feleségét egy férfival. Már ott állt az ajtó előtt, amikor eszébe jutott, hogy neki nincs is felesége.

PÉNZ

X. pillanatnyi pénzzavara immár negyvenhat éve tart.

MAI IDŐK

Laci és Géza harcoltak Edit szerelméért. Végül is Editnek kellett döntenie: Lacit és Gézát választotta.

ELŐRELÁTÁS

Már most elhatároztam, kinek, mit nem veszek karácsonyra.

ÖNBIZALOMHIÁNY

— Az utcán egy csinos, fiatal nő jött velem szembe és rámosolygott a mögöttem álló férfira. Irigyen hátranéztem, nem volt mögöttem semmiféle férfi. Vajon kire mosolyoghatott olyan kedvesen az a nő?

KARAKTER

Y. egyetlen dologban határozott, kemény és céltudatos: a megalkuvásban.

PANASZ

— Kiírtam a villám kapujára: „Vigyázat! Harapós kutya!" Most fizethetem az ebadót, pedig nincs is ebem, csak táblám.

SZÍNÉSZNŐK

— Milyen ruhát viselsz a legújabb rádióhangjátékban?

ÉLETREGÉNY

Ernő az élet útján nem az útviszonyoknak megfelelő sebességgel haladt.

VISSZAMINŐSÍTÉS

Az udvari bolondot a fegyelmi határozat visszaminősítette hátsóudvari bolondnak.

ÍTÉLETIDŐ

— Ítéletidő van idebent — mondta rosszkedvűen a vádlott, amikor a bíró ítéletet hirdetett.

SZOMSZÉD

— Új családi házba költöztem. Mellettünk, jobbról és balról, üres telek Így más híján a tavalyi szomszédaimat szidom.

ALBÉRLET

— Fizet havi ötszáz forintot, de figyelmeztetem, nőt nem hozhat ide és ön sem jöhet fel!

ARCHEOLÓGIA

Ókori, törött cserépedényt találtak egy budapesti önkiszolgáló étteremben.

HITVALLÁS

Hiszek az emberi butaságban, s eddig még ritkán csalódtam.

PLÁGIUM

Az önéletrajzírók is sokszor plagizáltak. Mások küzdelmes életét mondják el a maguké helyett.

A JÖVŐ REGÉNYE

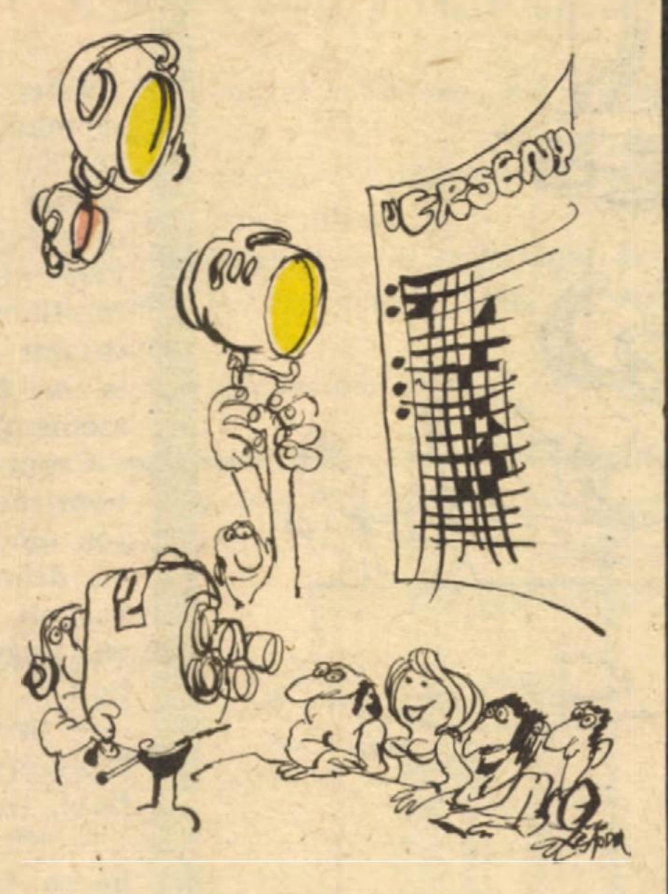
„Ebéd után ne tessék zavarni! Kettőtől háromig Amerikában vagyok!"

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Miről ismerszik meg a magyar?

Sajdik Ferenc:

– Vetélkedő hajlamáról.

Hegedűs István:

– Kis nép, mégis mindenütt van belőle.

Endrődi István:

– Cifra járásáról.

Barát József:

– Tűzött-fűzött bocskoráról.

Vasvári Anna:

– Tarisznyaszíjáról.

Várnai György:

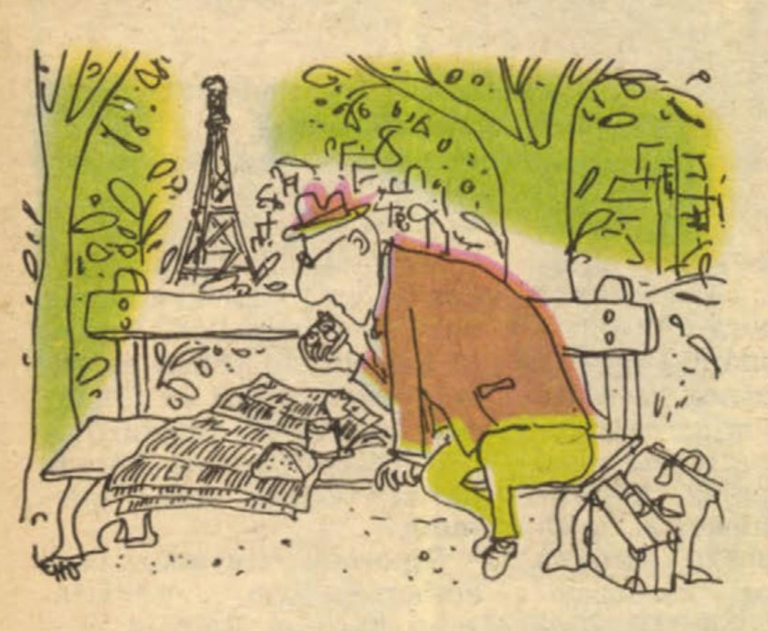

– Inkább meghal, de az igazát nem hagyja.

Balázs-Piri Balázs:

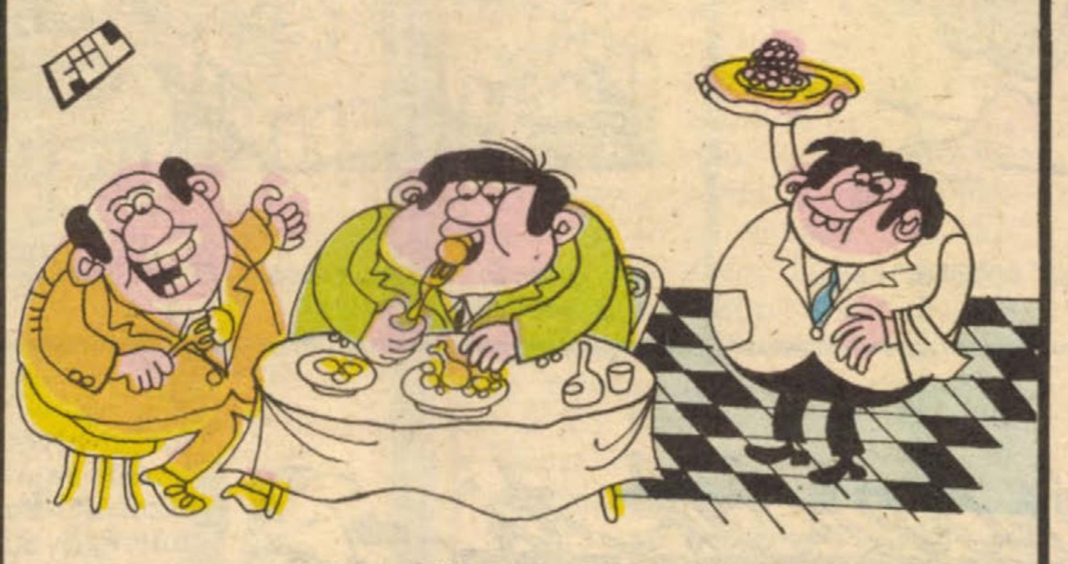
– Évente egyszer meglátogatja az óhazát.

Lehoczki István:

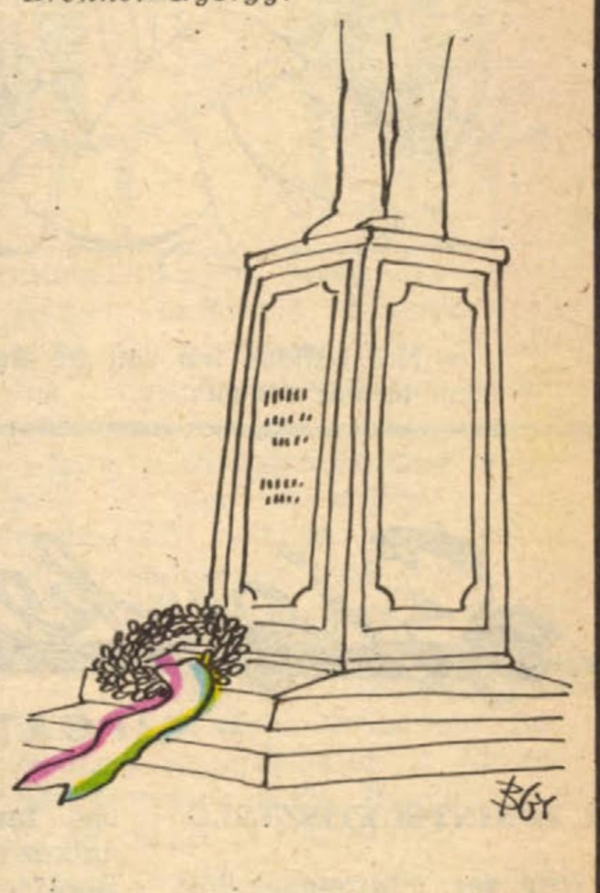
– F s közben nem beszél.

Fülöp György:

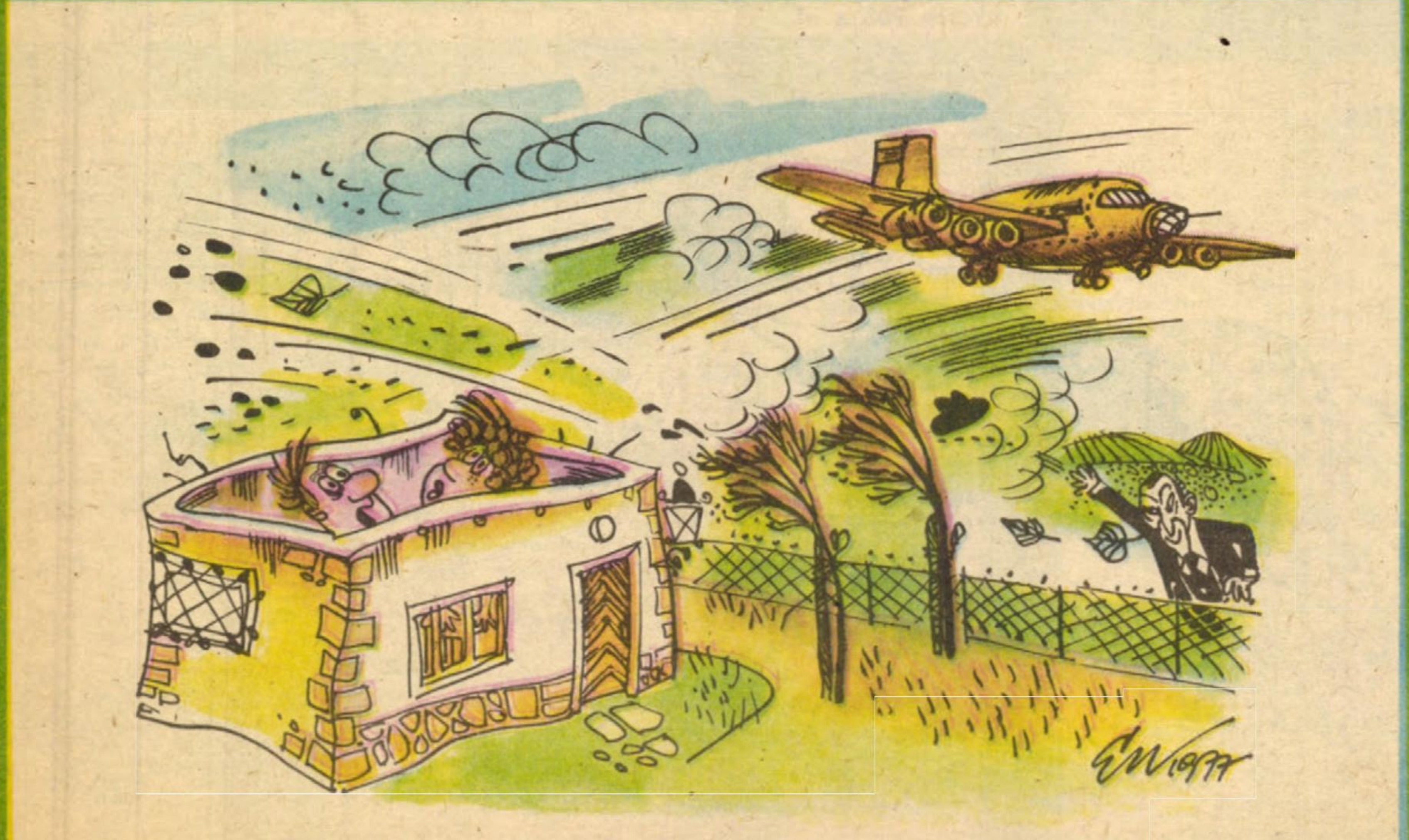

– Leginkább a derékbőségéről.

Brenner György:

– A halottjait megbecsüli.

– Most már értem, miért adták ilyen olcsón ezt a hétvégi házat...

GOMBÖNTÉS

Bemegyek a presszóba, hát nem ott ül Sistergő Pityu, akit mindig utáltam a marha ötleteiért. Próbálom könnyező pálmának álcázni magam, de késő, már észrevett és ordít.

— Idegyere piciapa, épp kerestelek. Mondd csak, te mihez értesz?

Ezen persze gondolkodnom kell egy darabig.

— Hááát — mondom aztán —, talán az úszóedzés aerob módszereihez egy picikét.

— Helyes — mondja ez az ütődött. — Akkor te az úszóedzés aerob módszereit fogod előadni.

— Előadni? Én? Hol?

— Hát az egyetemen.

— Milyen egyetemen?

— Amit most alapítok.

Hozzávágnám az asztalt, de márvány, hát csak hápogok.

— Mi az isten csudáját alapítsz e, Sistergő?

— Egyetemet — mondja és vigyoog, akár a macska. — Világéletemben szerettem volna professzor lenni. Azokat mindenki tiszteli és nagy ekete autón járnak. Különben is, özművelődés van.

Már teljesen bágyadt vagyok.

— Aztán miféle egyetem lenne z?

— Még meg kell gondolni. Várj sak, kiknek nincs egyetemük? Megan, a szolgáltatóknak! Ez az, picipa, szolgáltatóipari egyetemet alaítunk. Lesz gomböntő kar, üstfolozó kar, falradírozó kar...

— Úgy érted, hogy érettségi után nnek a srácok és négy év múlva plomás gomböntőként távoznak?

— Nem. Természetesen a levelei formát választjuk. Úgy havonta ak egyszer kell bemennünk. Hozánk már kész gomböntők jönnek. ég csak egy jó nevet kéne találunk. Megvan! Miron Csalkalamadze Szolgáltató Egyetem... Na?

— Ki az a Miron Csalkalamadze?

— A haladó szolgáltatóipar megalapítója és élharcosa. Grúz gomböntő, aki már Raszputyin alatt harminckét gépen szolgáltatott.

— Nagy csavargó vagy te, Sistergő. Most találod ki az egészet. Fogadok, hogy Miron Csalkalamanidze sosem létezett.

— Na és? Ki mer annak utánanézni? Szóval megállapodtunk, az új egyetemen te adod elő az úszóedzés aerob módszereit.

— Te, Sistergő, azért nem tudok én annyit az úszóedzés aerob módszereiről, hogy egyetemi szinten adjam elő...

— Állítsd magad takarékra! Amennyi egy gomböntőnek kell, annyit biztos tudsz róla.

— Azért nem értem, mi szüksége egy gomböntőnek az úszóedzés aerob módszereire. Anélkül nem tud gombot önteni?

— Nem a gomböntőnek van rá szüksége, te szerencsétlen, hanem nekünk. Különben mivel húznánk el a nyolc szemesztert? Egyébként Jenő kedvéért csinálom az egészet. Kell végre neki is egy kis sikerélmény.

— Ki az a Jenő?

— Én vagyok, kérem.

Most veszem észre, hogy még valaki ül az asztalnál. Jenő olyan szürke kis emberke, hogy szinte beleolvad a háttérbe. Nem lehet tudni, hol végződik a tapéta és hol kezdődik Jenő.

— Jenő mihez ért?

— Semmihez, kérem. Én ötven évig újságíró voltam.

— Nem akadály — rikkant Sistergő. — Kitalálunk neki egy új tudományt. Mibe kerül az manapság? Jenő, légy erős, te leszel a paralepidipszia professzora!

— Mi az a paralepidipszia?

— Hagyj békén a hülye kérdéseiddel. Nem mindegy? Majd kiderül. Vagy nem derül ki. Jenő, te leszel a világ egyetlen paralepidipszia professzora. Tankönyveket fogsz írni. „Bevezetés a paralepidipsziába", „Paralepidipszia az idealizmus járszalagján", „Paralepidipszia és kolonizáció", „Fel ifjú paralepidipták!"...

— Te, Sistergő — mondom óvatosan —, nem lenne okosabb, ha a gomböntőknek teszem azt a gomböntésről tartanánk előadásokat?

Felpattan és úgy néz rám, mintha a kutya hozott volna be a kertből.

— Micsoda? Szakmáról azoknak, akik éveket töltöttek a szakmában? Akiknek az egész ipar a kisujjukban van? Gomböntésről gomböntőknek? Hát tudd meg, piciapa, ez volt az utolsó eset, hogy egyetemet alapítottam veled.

Felráncigálja Jenőt és elrohan.

Még a kávéját sem fizeti ki.

Peterdi Pál

GRATULÁLUNK

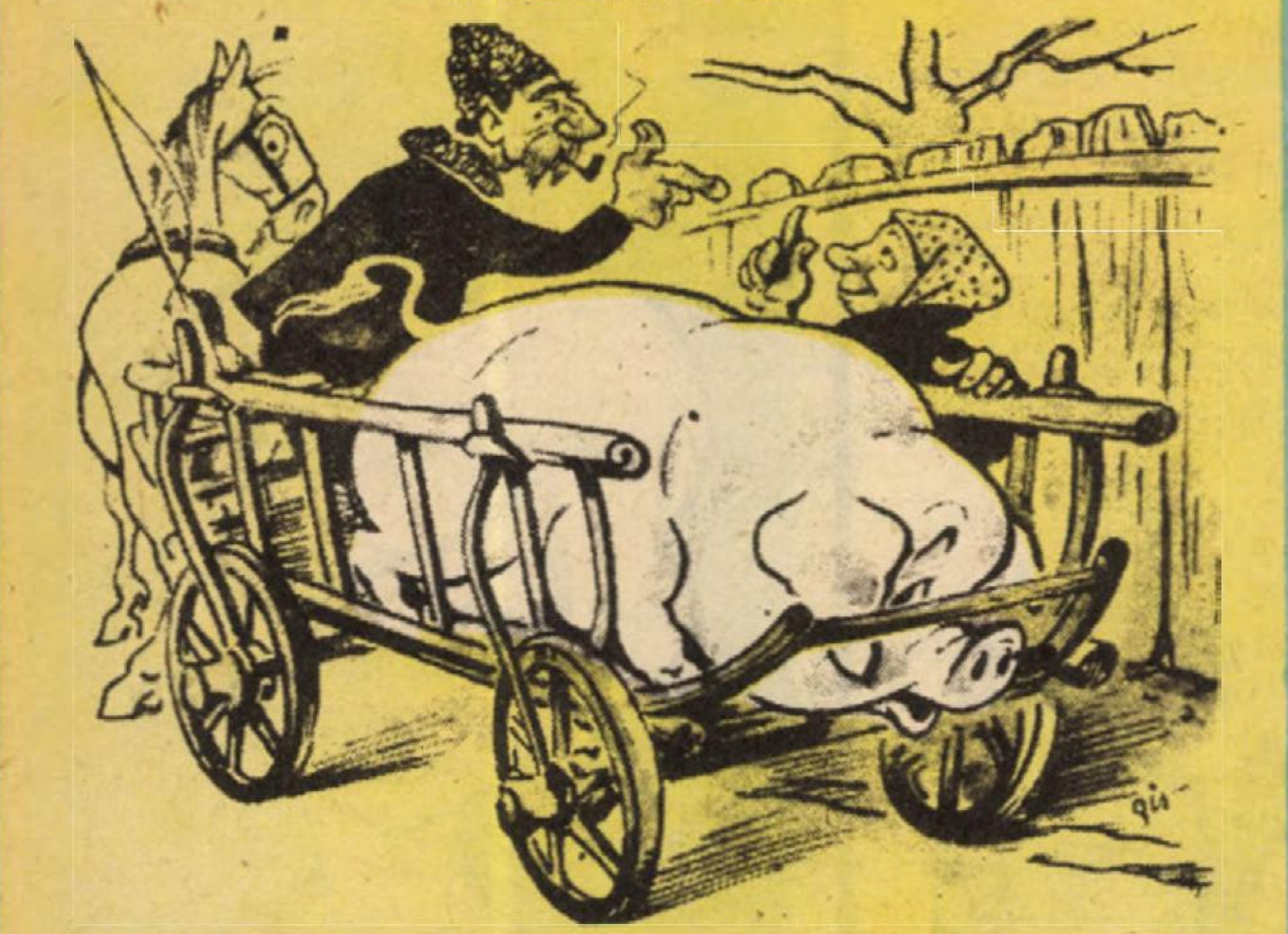
SZEGŐ GIZI (GIS) rajzolóművésznek, aki a napokban volt – eláruljuk? ne áruljuk el? – hetvenöt éves.

Rajzaival már 1945-ben találkozhattak az olvasók, az akkor induló Ludas Matyi hasábjain, és találkozhatnak ma is.

Kívánunk a művésznőnek jó egészséget és sok örömet a munkában, amely nemcsak az ő öröme, hanem mindnyájunké, az olvasóké, akik harminckét éve figyelik és szeretik a rajzait.

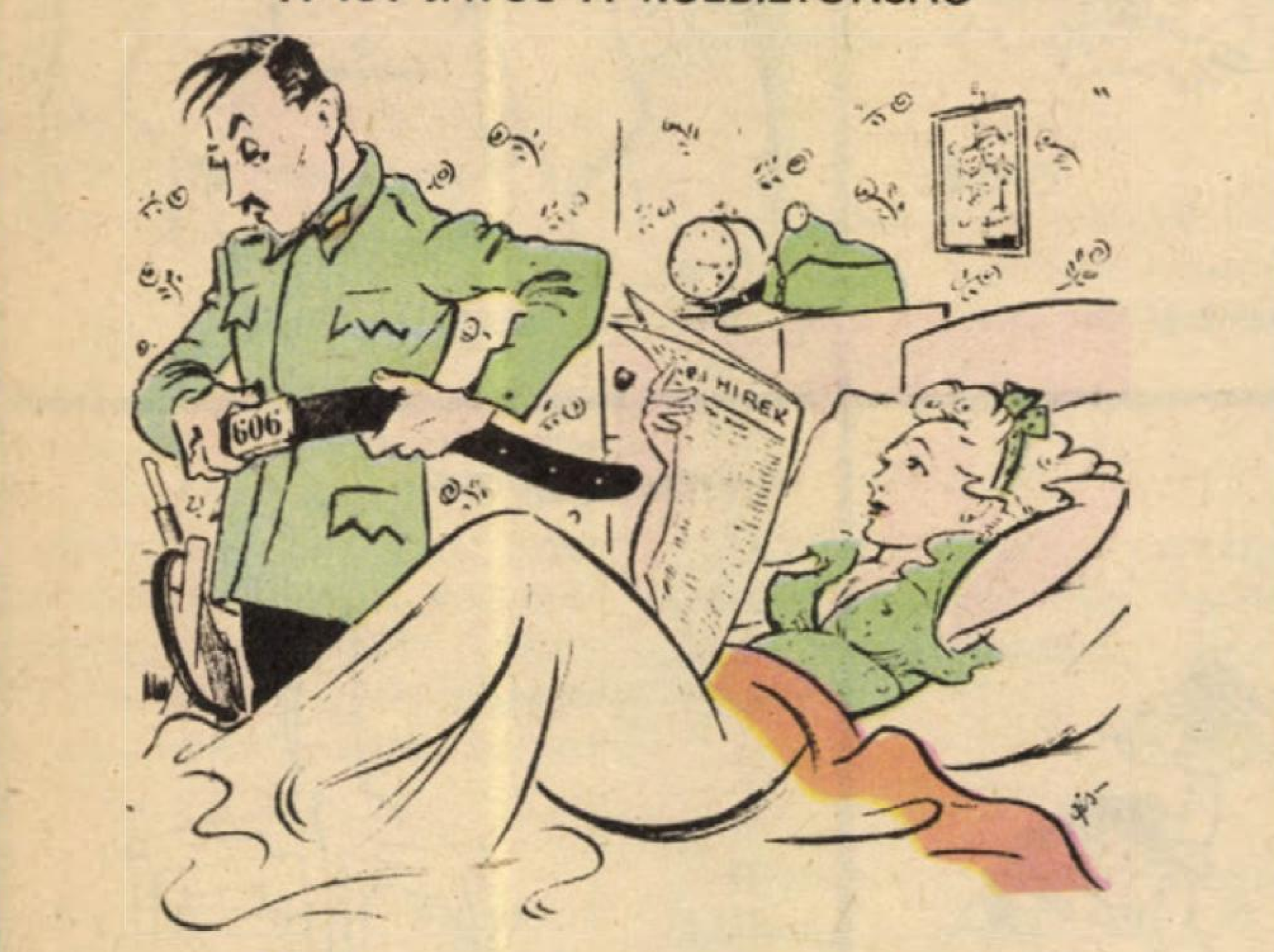
Születésnapja alkalmából közöljük néhány régebbi karikatúráját.

1945: BATYUZÓK

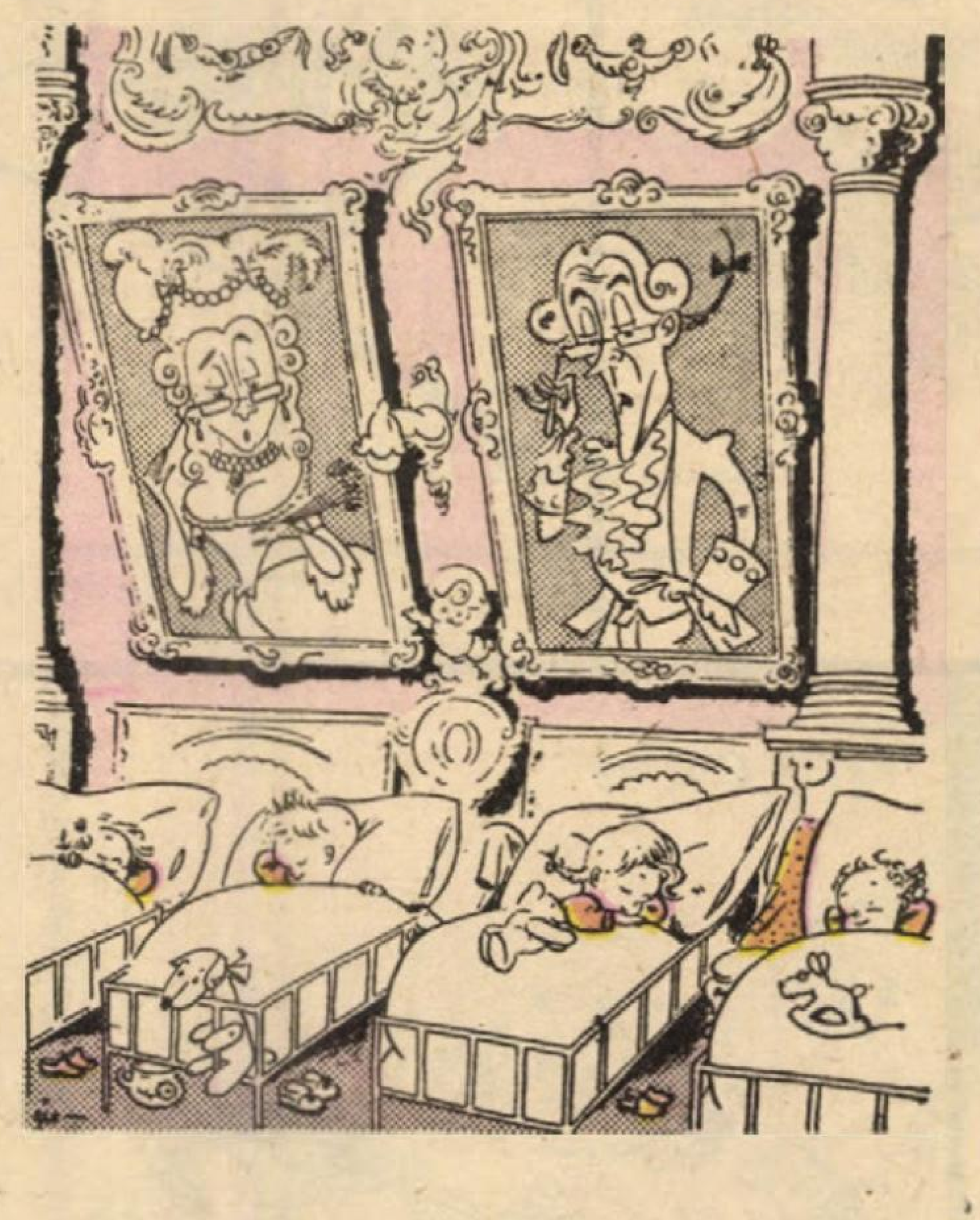
– Döntsd el végre, anyjuk, a Bazilikát hozzam, vagy a Halászbástvát?

1946: JAVUL A KÖZBIZTONSÁG

– No, kisfiam, ma volt az első éjszaka, hogy nem történt semmi...

1949: GYERMEKÜDÜLŐK A FŐÚRI KASTÉLYOKBAN

A grófnő: Megpukkadok, Olivér, annyi itt a prolivér!

1954: TAVASZ A TERMELŐSZÖVETKEZETBEN

– Te, Julcsa, nem kapcsolódnál be az én kis háztáji gazdaságomba?

– RIPORTKARIKATÚRÁK –

A TEKINTÉLYTISZTELŐ

Riporter: Mindenekelőtt nagy-nagy szeretettel és még nagyobb tisztelettel, hódolatteljesen üdvözlöm a kameránk előtt, a mikrofonunk előtt és a golyóstollunk előtt megjelent Bonifáczy Bonifácz elvtársat, a Sóhivatal Országos főhatóságának vezetőjét, a Kagylógyűjtő Egyesület fővédnökét, a többszörösen kitüntetett közéleti férfiút. Tulajdonképpen zavarban vagyok, hogy igénybe vehetem-e Bonifáczy elvtárs drága idejét holmi fecsegéssel a mi kis jelentéktelen kameránk-mikrofonunk-golyóstollunk előtt, azt a drága időt, amelyet ez a kiváló ember hazája felvirágoztatásának szentel. Érzem, ezt nem volna szabad tennem, nem is csodálkoznék, ha ön, kedves Bonifáczy elvtárs, azt mondaná, hogy menjek a pokolba, vagy lekenne nekem egy jó nagy pofont, amiért a szocialista társadalom számára pótolhatatlan idejét elrabolni merészelem. Mégis ha már leereszkedett ide közénk, legyen szabad feltennem egy szerény kérdést. Hogy tetszik lenni?

Alany: Köszönöm szépen, tűrhetően. Mindig nagy örömömre szolgál, ha a tévé-rádió-sajtó nyilvánossága előtt őszintén megnyilatkozhatom.

Riporter: Hallották, kedves néző-hallgató-olvasóim! Az igazi vezető számára nincsenek kényes kérdések. Ha nem zavarnám kedves Bonifáczy elvtárs, de csak ha igazán nem zavarom, úgy értem, ha nem, akarna interjú helyett inkább biliárdozni, vagy gombfocizni, nos akkor megkérdezném, miért emelték fel ötszörösére az önök által forgalmazott lábsó árát? Bocsánat az indiszkrécióért, a világért se tessék úgy értelmezni a lábsó-áremelés kérdését, hogy ezzel én valakinek a tyúkszemére akartam lépni, a legkevésbé pedig önnek, tisztelt Bonifáczy elvtárs, hiszen jól tudom, hogy ezer ok is volna rá, hogy a lábsó árát felmeljék, így például a) a lábsó világpiaci árának emelkedése, b) a lábsó-igénylők számának örvendetes növekedése, c) a költségvetés deficitje. Egyszóval én a magam részéről cseppet sem csodálkoztam volna, ha a lábsó árát mondjuk tíz- vagy tizenötszörösére emelik, de mivel nekem interjúvolnom kell, mégis csak meg kell kérdeznem az okát. Tehát — a legnagyobb tisztelettel — miért is emelték fel?

Alany: Csak!

Riporter: Nagyszerű. Köszönet az őszinte, világos magyarázatért. Azt hiszem, ilyen nyílt és demokratikus hangra van szüksége közéletünknek. Mélyen tisztelt Bonifáczy elvtárs, köszönöm a beszélgetést!

A LELEPLEZŐ

Riporter: Kedves néző-hallgató-olvasó! Közéletünk egyik rákfenéje a parancsolgató, adminisztratív hangnem, az állampolgárok lebecsülése, ami a hatósági-hivatali stílus elítélendő sajátja. Most ismét sikerült kamera-mikrofontollvégre kapnom ennek a feudális tónusnak néhány jellemző példáját. Persze aki a ludas benne, az, mint látni fogják, körömszakadtáig védekezik, de én magam, alaposan sarokba szorítom. Nos, kérdezem: Önök helyezték ki ide ezeket a forgalomirányító táblákat?

Kérdezett: Igenis kérem.

Riporter: És nem találja, hogy ezeknek a tábláknak a hangneme enyhén szólva útszéli?

Kérdezett: Hát... útszéli, mert az út szélin vannak elhelyezve.

Riporter: Ne beszéljünk mellé. Itt van például ez a tábla: „Állj! Elsőbbségadás kötelező!” Maga szerint ez helyénvaló fogalmazás...?

Kérdezett: Úgy gondolom, igen. Itt meg kell állni és elsőbbséget kell adni.

Riporter: Szóval maguk csak úgy egyszerűen letegezik az állampolgárt? Csak úgy odarikkantanak neki, hogy: „Állj!” Tudja, ki tegezte itt, ebben az országban utoljára az állampolgárt? A főszolgabíró...

Kérdezett: Igenis, kérem, de mit kellett volna kiírnunk?

Riporter: Ugyanazt, csak emberségesebb, udvariasabb hangon. Például úgy, hogy: „Szíveskedjenek megállni...” Vagy „Hálásak lennénk, ha Ön — persze nagy Ö-vel — megállna...” Ez ugye mindjárt másképp hangzik. És mi az, hogy kötelező? Mindjárt fenyegetőzünk? Kötelezzük a demokratikus állampolgárt?

Kérdezett: De hiszen...

Riporter: Semmi de hiszen... Nem volna hatásosabb, így hogy: „Elsőbbségadás esetén fogadják őszinte nagyrabecsülésünket.” Mi lenne, ha ezt írnák ki?

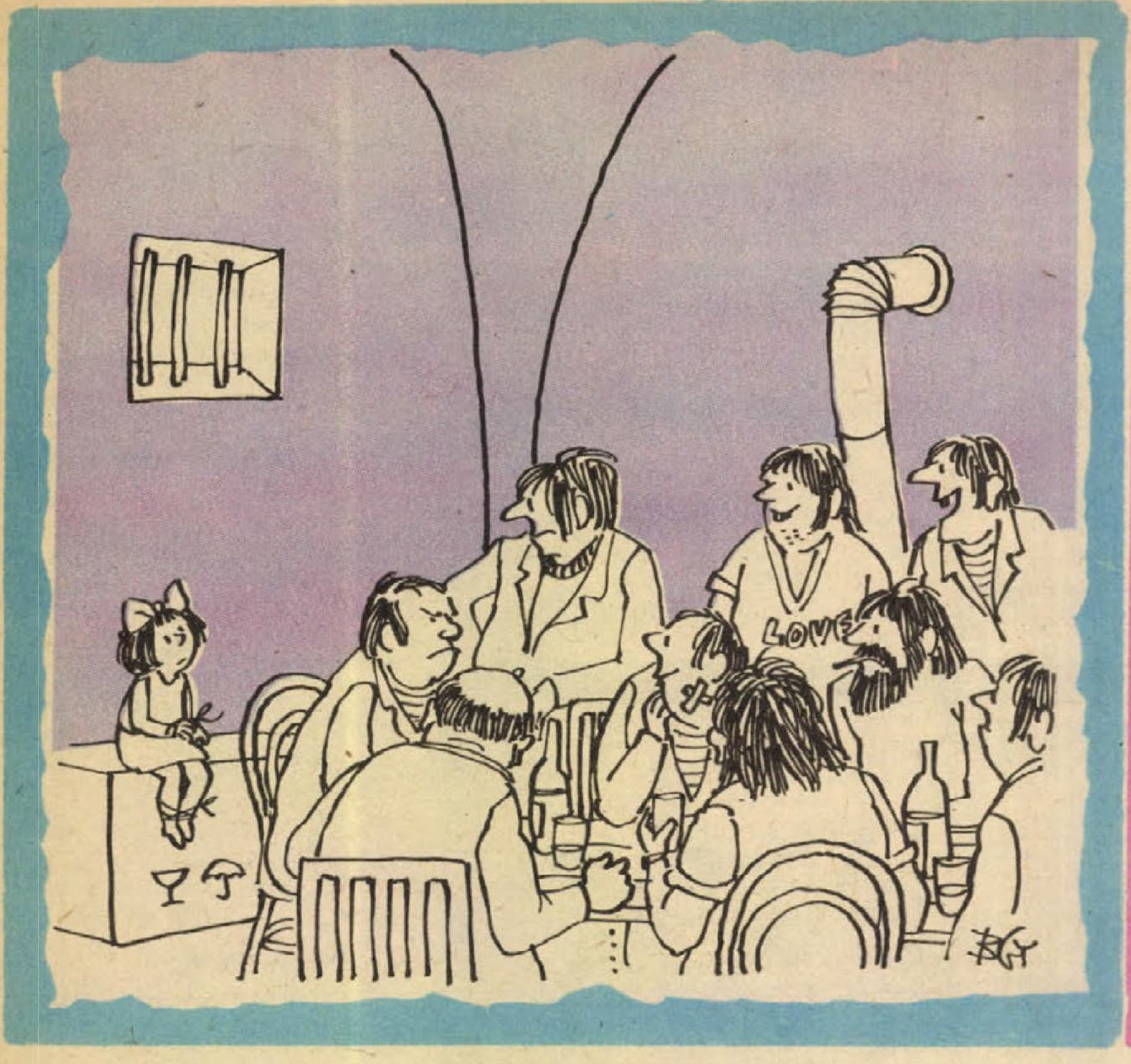
Kérdezett: Karambol.

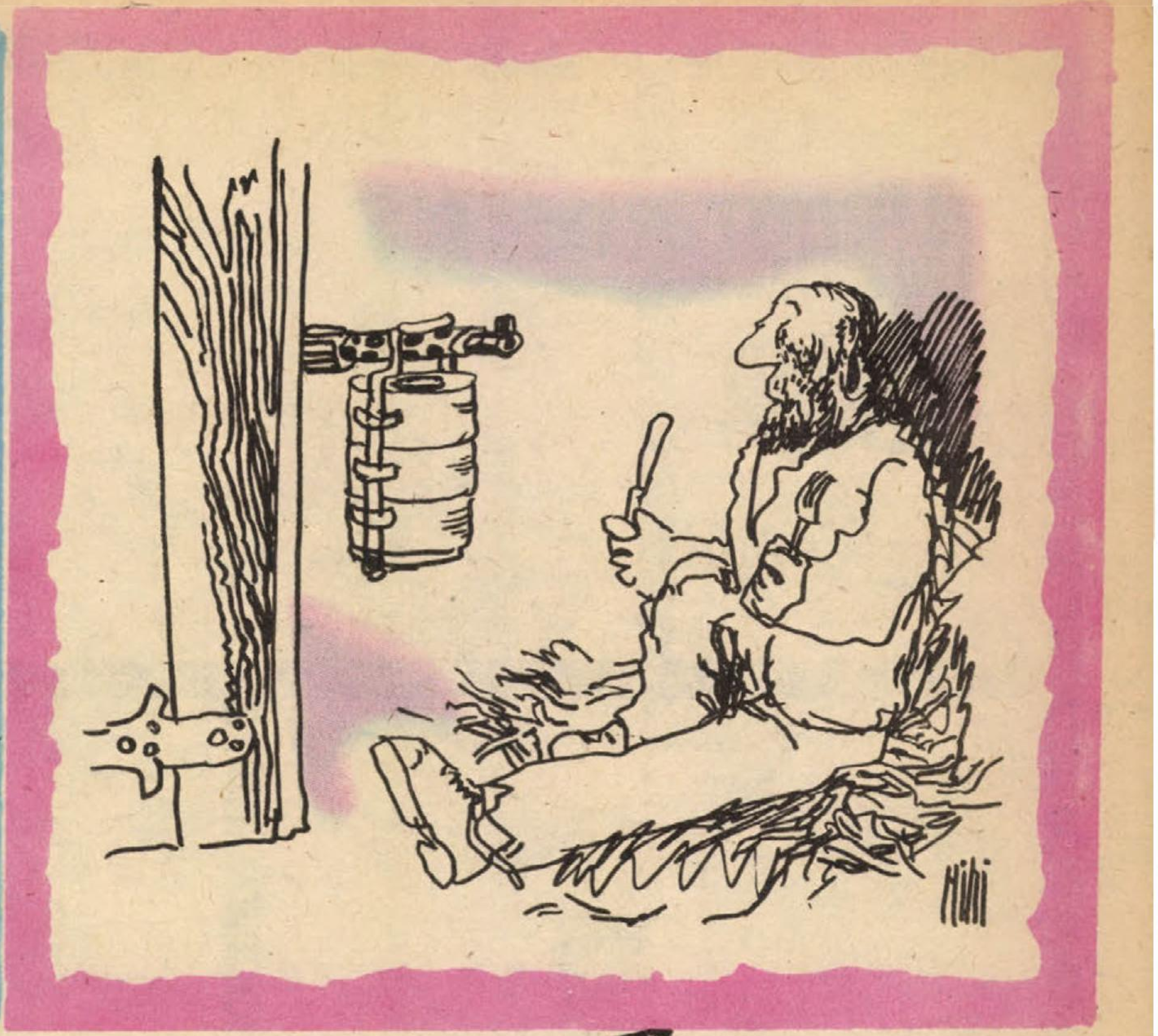
Riporter: Lehet, ám akkor is jobb lenne az állampolgárok közérzete. A dolgozó nép fiai, leányai azzal a megnyugtató érzéssel feküdnének be a mentőautóba, hogy ebben az országban nem ripakodnak rájuk minden csekélységért, mert itt nincs basáskodás, nincs lekezelés...

Alany: ... csak kezelés...

Riporter: Kuss! ... mert a személyi méltóság és egymás megbecsülése...

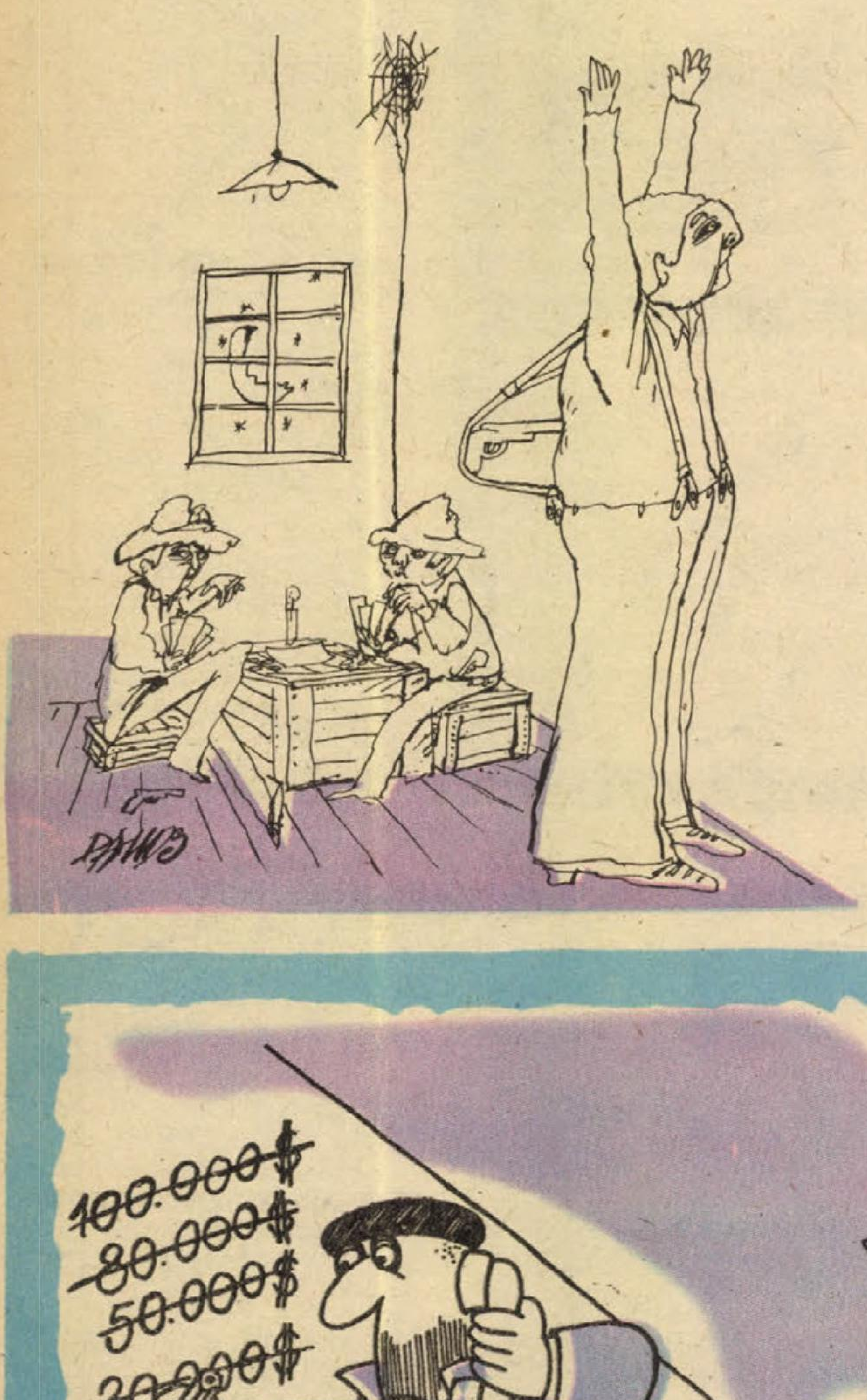
Novobáczky Sándor

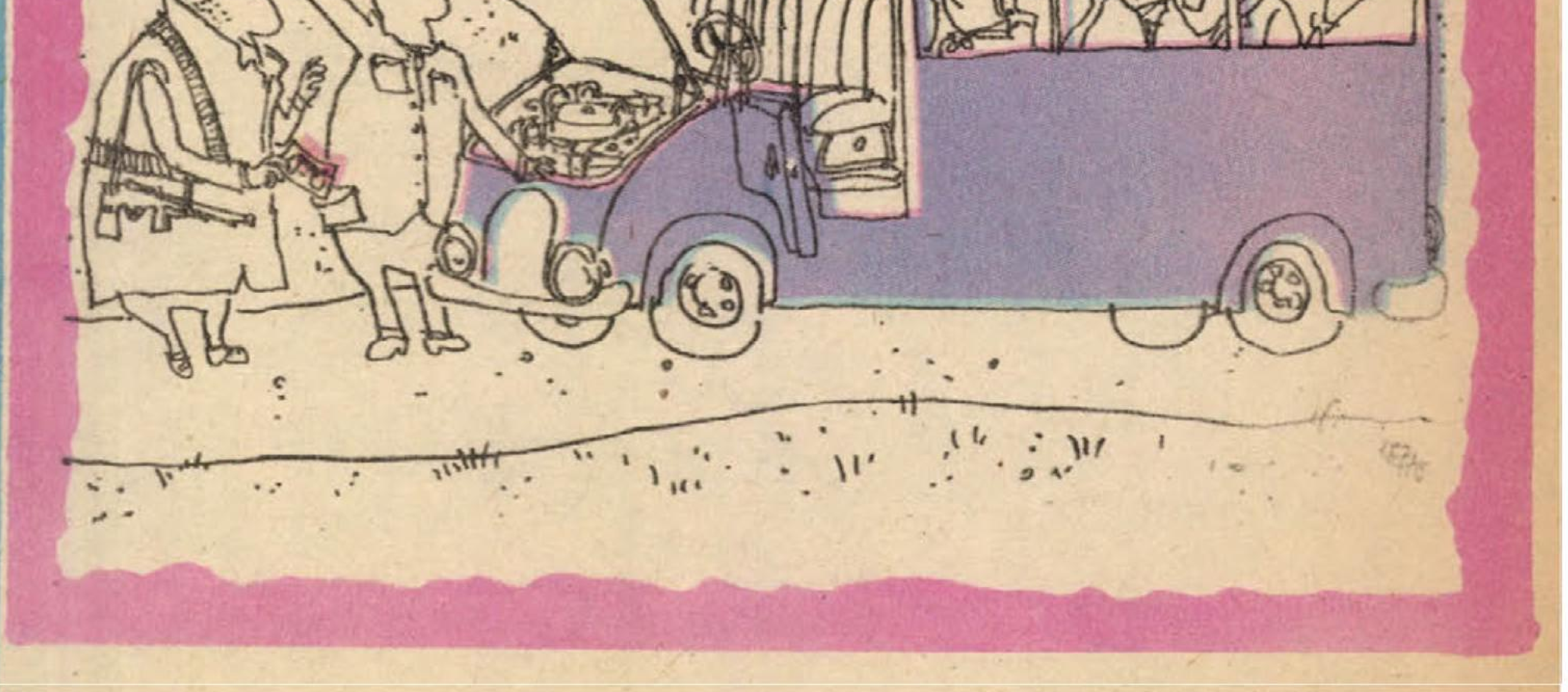
BRENNER,
HEGEDŰS,
DALLOS,
SAJDIK,
BALÁZS-PIRI,
LEHOCZKI

TÚSZ

IMPORT HUMOR

Vietnamból

FÉLFOGADÁS

AZ IGAZGATÓ AZ ÜZEMBE INDUL

KÉSZÜL A JELENTÉS

HAZAFELÉ A PIACRÓL

TRIBÜN

Luigi Rivát, az olasz labdarúgás visszavonult csillagát megkérdezték, hogyan öregszik ki egy futballista?

— Három szakaszban — volt a válasz. — Először a lábaid hagynak cserben, aztán a reflexeid és végül a barátaid.

*

Eberhard Gienger, a nyugatnémetek kitűnő tornásza mondta a teljesítményfokozó szerek használatáról:

— A legjobb dopping még mindig — az edzés.

Az amerikai baseball csapatok hatalmas összegekért szerződtetnek új, fiatal tehetségeket. Egyikük, Wayne Garland a szerződés aláírása után felhívta az édesanyját.

— Hát mit csináljunk — mondta. — Nem kaptam meg az egymilliót...

— Annyi baj legyen, fiam — mondta a mama. — A pénz nem minden.

— Ugyanis — folytatta a srác — ...kétmilliót kaptam.

Dan Jenkins rögbiregénye óriási kasszasikert aratott, sőt, már meg is filmesítették.

— Erre aztán igazán nem számítottam — mondta az író. — A kiadó először összesen 37 dollár 85 centet fizetett a kéziratért. Gondoltam, három példány talán elfogy a könyvből. Feltéve, ha a feleségem is vásárol egyet.

(p. p.)

ZSÖLLYE

Verebély Iván kétségbeesetten ül a Vidám Színpad társalgójában. — Napok óta nem tudok rendesen aludni — panaszolja. — Egész nap lótokfutok, este játszom, kimerülten érek haza, a fáradtságtól valósággal beleesem az ágyba

és éjfél körül mégis mindig felébredek! Csak tudnám, mit tegyek?

Zana József nem késlekedik a jó tanáccsal:

— Egyszerű! Feküdj le éjfél után...

*

Egyik színházunkban, a próbákon, a rendezői asztaltól nem messze, egy fogas áll, rajta takaros kis tábla:

CSAK A FŐRENDEZŐ SZÁMÁRA!

A napokban kézírással ezt írta rá:

„...de kabátokat is rá lehet akasztani!"

*

A világszerte ismert német filmszínész, Heinz Rühmann nemrég ünnepelte 75 éves születésnapját. A születésnapi ünnepségen megjelentek a sajtó képviselői, a televíziók és rádiók riporterei. Az egyik újságíró megkérdezte:

— Ön, akiről annyiszor írták, hogy „örök fiatal", hogyan vélekedik a fiatalság titkáról?

Rühmann töprengő arcot vágott.

— Semmiféle titokról nem tudok! De hiszen, akkor fiatal még az ember, ha már nem hiszi el, hogy öreg!

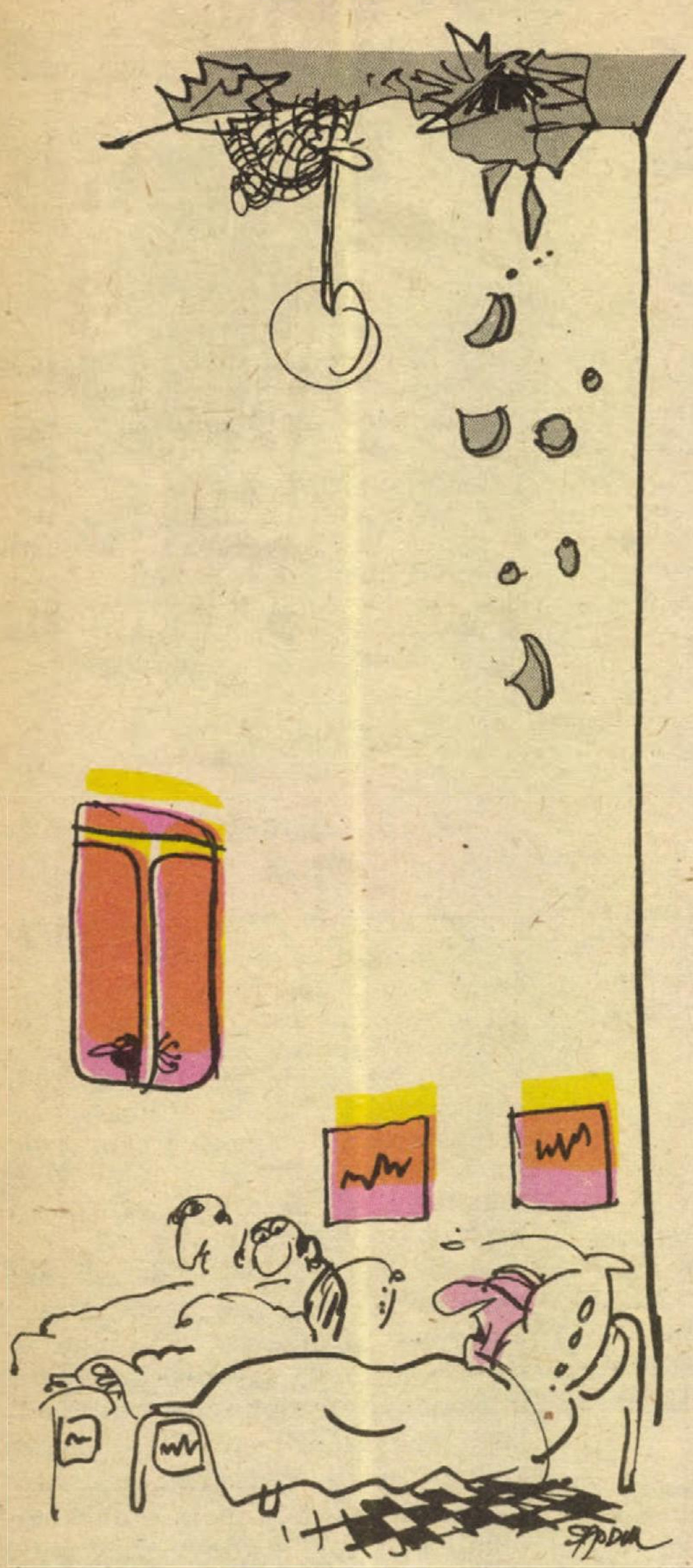
Rátonyi Róbert

ZÁRÓRA

— ...se édesség, se zsír, se fehérje, se cellulóze...

KÓRHÁZ

– Tudja, miért kerültem ide? Fejemre esett a vakolat.

Tücsök és Bogár

Világos: aki behajt — fizet.

(Harkányban fotózta dr. Palotai Ferenc, pécsi olvasónk)

a tánc, a szerelem, hanem a belső kiegyensúlyozottság, a nyugalom. Munkájának él, naponta friss virágot visz özvegye sírjára, várja a lányát, s vejét, hogy nyáron nála töltsék

Ezt meg hogyan csinálja? Viszszajár?

(A Film, Színház, Muzsika c. lapból nyírta Oláh Jánosné)

A ködös szeptemberi est csöndjét iskolacsengő világítása bolygatja meg. A kis utca családi házai félhomályban.

A lámpák pedig szakadatlan csengetéssel háborították a sötétséget.

(A Somogyi Néplapból ollózta Nagy Mária, kaposvári olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Az ember mindig talál magának dolgot.

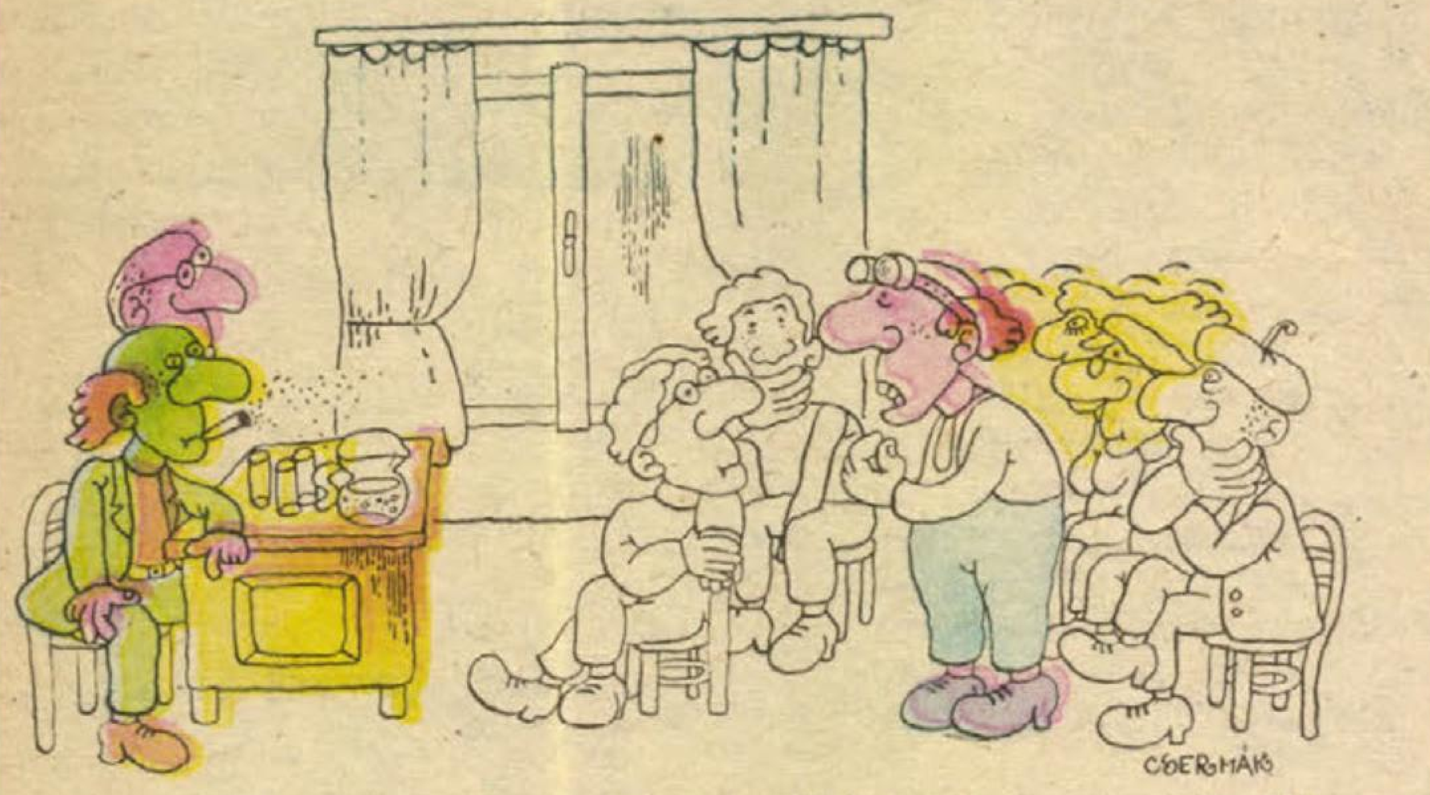
(Hrich Attila felvétele)

Naponta tej ... óránként sör ...

(Miskolcon fotózta Pusztai László)

TERMELÉSI ÉRTEKEZLET

– Arra kérem a tisztelt vezetőséget, fejtse ki bővebben, hogy mit is akarunk mi, dolgozók??

FOGYÓKÚRÁN

– Ezt a jelenetet csak dublőrrel vállalom.

MADÁRBARÁT

Aszongyák

hogy viselőjének vérnyomását és pulzusát is méri egy újfajta amerikai karóra. Na, ez hiányzott még csak, az emberek eddig csak a munkaidő vége felé (mondjuk úgy a közepétől számítva) nézegették folyton az órájukat, a temperamentumosabbak még a másodpercmutatót is állandóan figyelték, mégpedig olyan szuggesztív és szemrehányó tekintettel, amely talán alkalmas volt arra, hogy az érzékenyebb lelkületű és gyengébb jellemű mutatókat gyorsabb forgásra ösztökélje, de nem is ez az igazi bonyodalom ezekkel az újfajta karórákkal, hanem az, hogy egyesek talán még a randevúikon is a vérnyomás- és pulzusmutatót fogják lesni az idő helyett, persze itt egy kölcsönhatás alakul ki, ha a hölgy késik, felmegy a vérnyomás, és ha a vérnyomás felmegy, a várakozó fiú (húsztól nyolcvan évig) már nem a hölgyet fogja lesni, hogy jön-e, hanem a vérnyomást (a saját vérnyomását), hogy megy-e, mármint fölfelé, és több lesz a képzelt beteg, mint valaha (azért nem írok hipohondert, mert azt írják hipohondernek, hipokhondernek és hipochondernek, és én nem tudok választani), nem mintha eddig nem lettünk volna eléggé ellátva képzelt betegekkel (ezek nem tévesztendők össze az álbetegekkel, akik megjátsszák a beteget, mint egy Oscar-díjas filmszínész, és felszippantják a táppénzt, mint egy narkomániában szenvedő ember a kábítószert), szóval ne merüljünk bele ebbe a tárgykörbe, máris érzem, hogy kezd felmenni a vérnyomásom.

Szerencsére az én karórámon még nincs vérnyomásmérő.

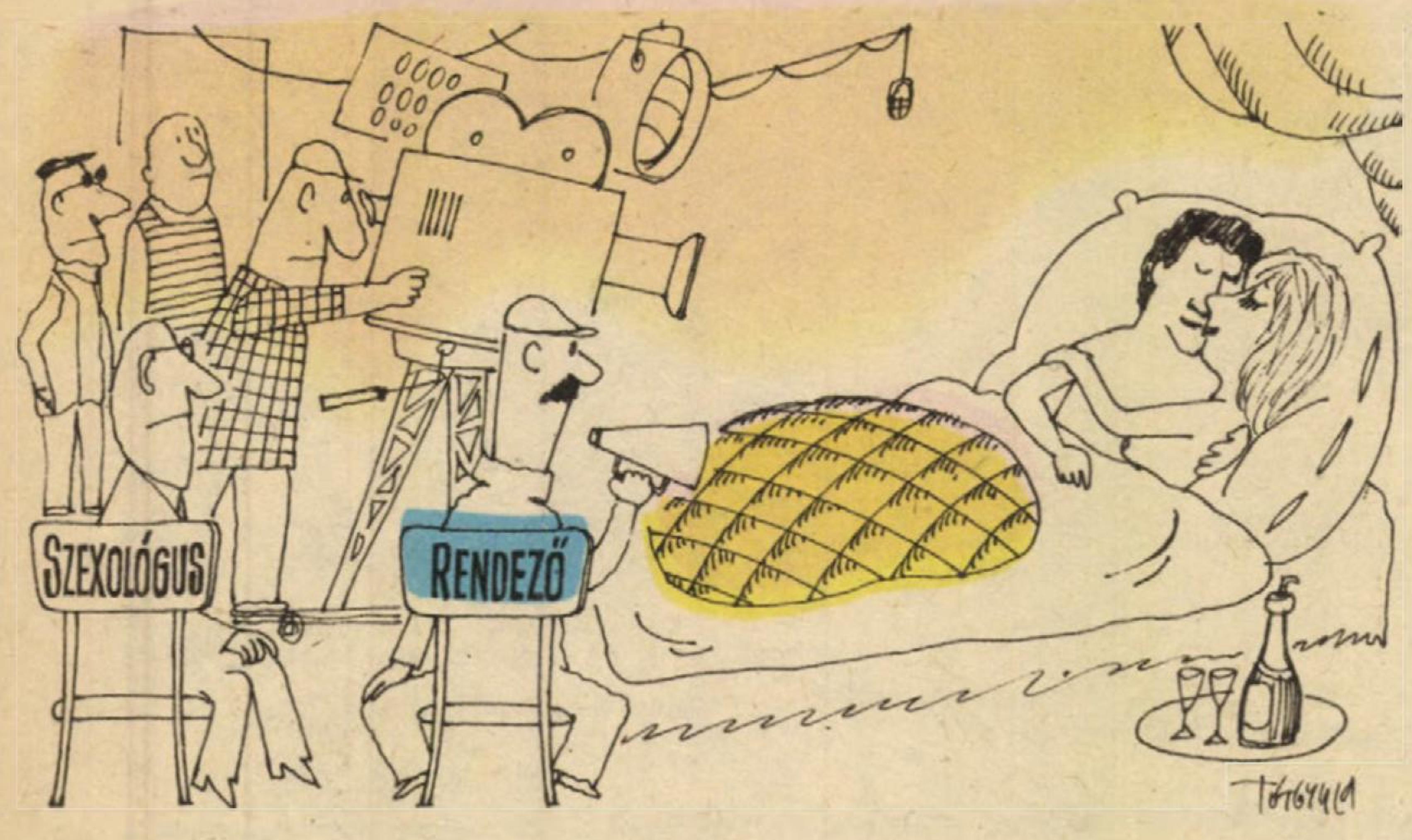
(gergely)

TAPASZTALATCSERE

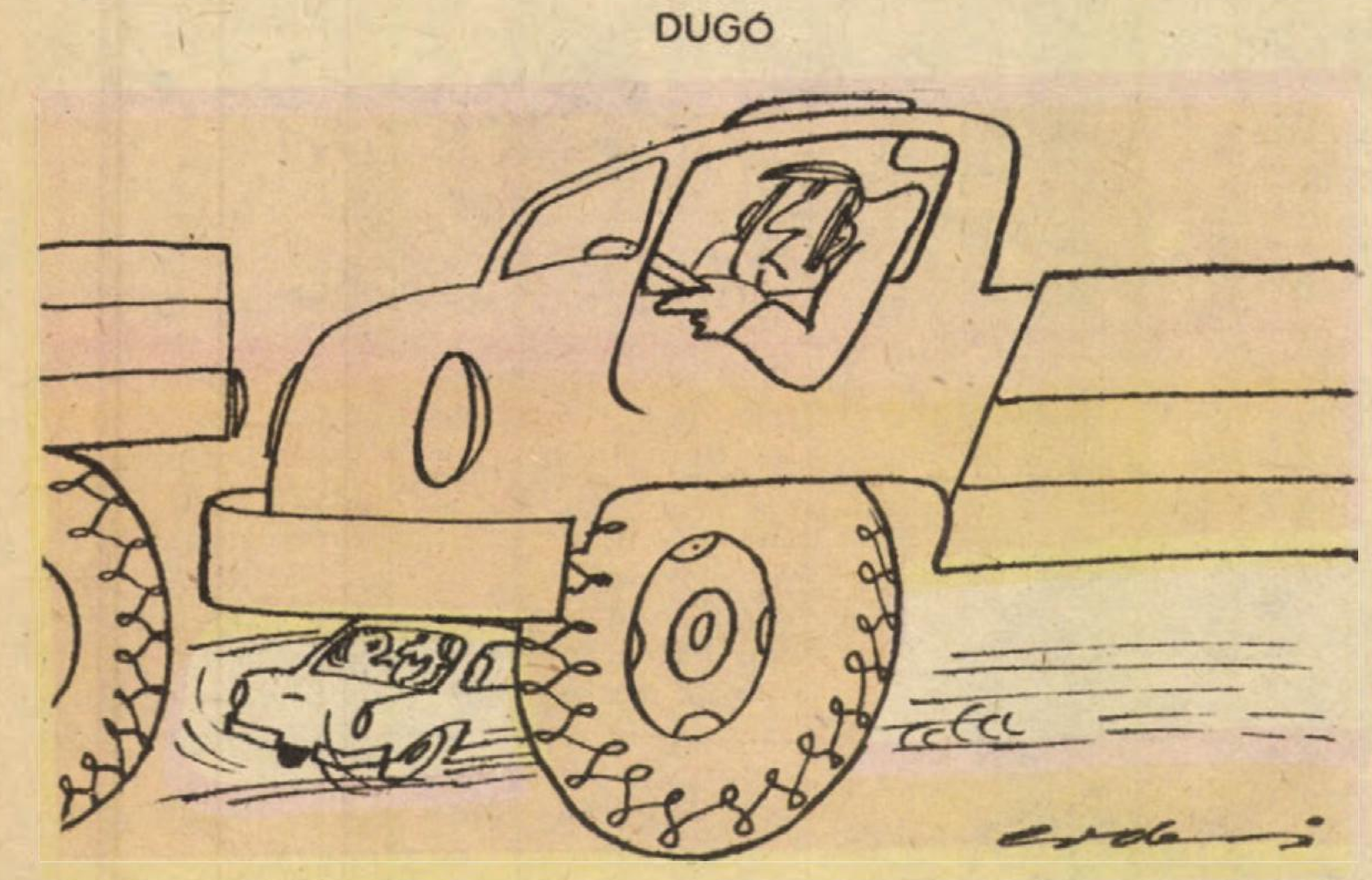

– A magyar nők viszont sokkal tüzesebbek!...!

SZAKÉRTŐ A FORGATÁSON

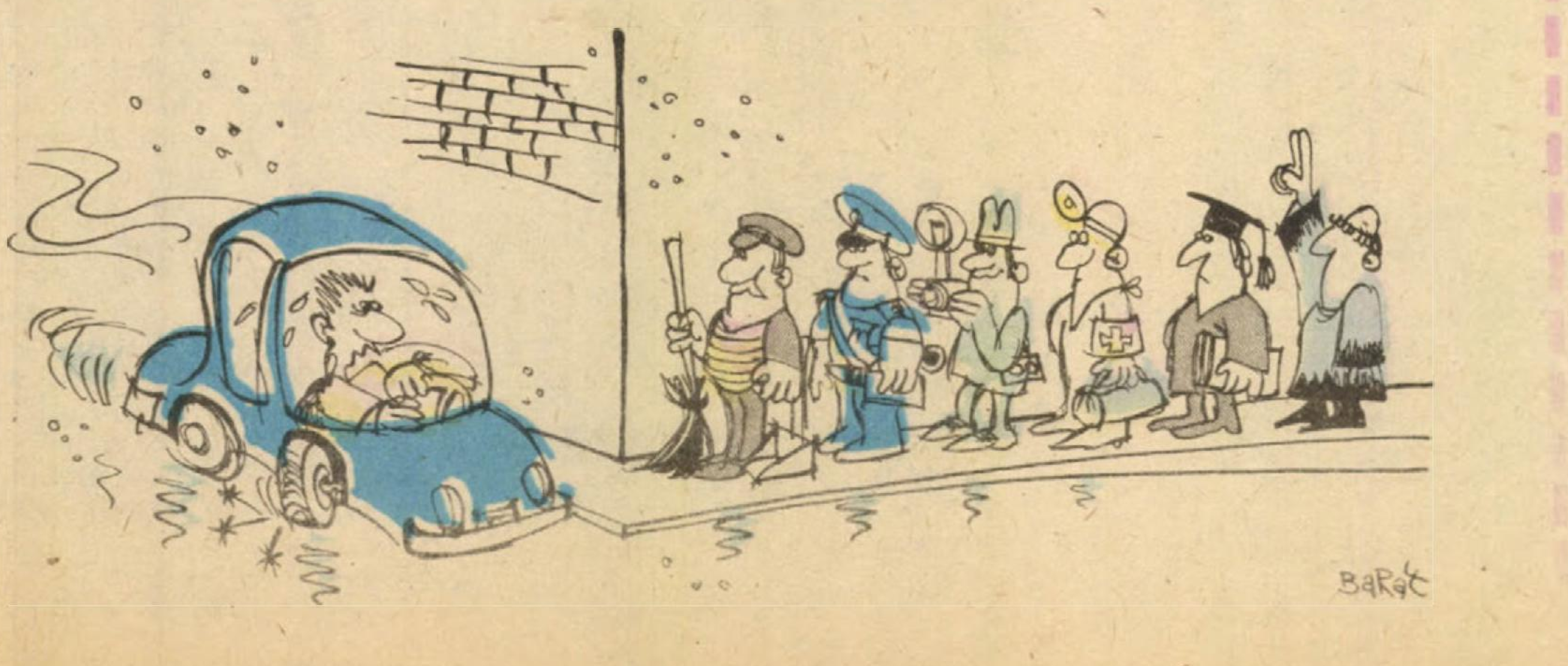

DUGÓ

– Ugye milyen jó, hogy hallgattál rám, és kiskocsit vettünk!

FELKÉSZÜLÉS A TÉLRE

LUDAS MATYI OLVASTA

Miért vált el tőlünk Zita?

Magyar Bálint könyvének a címe is félrevezető kicsit: *A Nemzeti Színház története a két világháború között.* Cselekményét 1917-ben indítja, amikor az első világháború még javában tartott és 1944 decemberében végzi, amikor a második világháború már csaknem véget ért. Hol van itt a „között"?

A könyv igazi tartalmát pontosabban fejezné ki ez a cím: *Németh Antal mennybemenesztése.* Az irodalomban és színházelméletben alapos készültségű, gyakorlati munkájában azonban gyakran zavarosan dilettáns (és emiatt sűrűn támadott) *Németh Antalt* azért nevezték ki 1935-ben, mindössze 32 éves korában a *Nemzeti* igazgatójának, mert a mind elkötelezettebben németbarát, jobbra tartó

kormánypolitika kiszolgálására

Hóman Bálint, a később háborús bűnösként okkal elítélt kultuszminiszter éppen őt, ifjú védencét tartotta a legalkalmasabbnak. Kár, hogy ez így, expressis verbis nincs benne a könyvben. Csak éppen a valóságban történt így.

Az is igaz, hogy Németh Antal nem szolgálta ki következetesen a rábízott vonalat. Érdeme, hogy eltűrte, sőt, tudatosan fedezte néhány színésze (*Gobbi, Major* stb.) baloldali, kommunista magatartását és tevékenységét. Bárcsak Magyar Bálint könyve is ilyen egyszerűen és világosan fogalmazná ezt, körülírások helyett.

A könyvből az az alapvető konfliktus olvasható ki, hogy volt egyfelől a Nemzeti talpig glóriába burkolózó, szent igazgatója, másfelől a kritikusok ördögbőrbe bújt, rosszindulatú kórusa. Legfőbb gondjuk: támadni a Nemzeti igazgatóját. Már *Hevesit* is, bár érte nem nagy kár (így tetszik ki a könyvből), de kivált Németh Antalt, e nagyformátumú zsenit, aki jobboldali folyóirat (*Napkelet*) szerkesztőjeként és hitleri kitüntetés (bár e jelentéktelen apróságot nem említi a könyv) birtokosaként is, igazából harcos baloldali volt! Szerzőnk a sok gonosz kritikus közül is kiemeli s külön szégyenpadra ülteti *Pünkösti Andort* és *Kárpáti Aurélt.* Szerinte Pünkösti kizárólagos „elvi" motívuma Németh támadására, hogy nem ő, hanem a Tóni lett a Nemzeti igazgatója, holott magamagát erre alkalmasabbnak vélte. Ezt, mellesleg, a *Madách* igazgatójaként, be is bizonyította, sokkal színesebb, gazdagabb, politikailag egyértelműen baloldali (rendőri betiltásoktól folytonosan fenyegetett) színházat csinálva, mint Németh a Nemzetiben. Kár, hogy ez elkerülte szerzőnk figyelmét.

A könyv furcsa

manipulációs területe

a szóhasználata. Példa: „1944. nyár végén a színház kénytelen a rendőrség segítségét is igénybe venni a bérletváltáskor, a rend fenntartására. Holott a nagy érvágás, a zsidó közönség elmaradása már megtörtént." Ez az „elmaradás" meghökkentően finom fogalmazás. Az embertelenség tombolását pénztári „érvágásként" ábrázolni — érdekes felfogás.

Másik példa: „A gazdasági élet helyesbítése ügyében hozott törvények — köznyelven: zsidótörvények — terén ugyanis az állami intézmények többnyire túllicitálásra kényszerülnek." Ejha! Ugyan ki kényszeríti őket? Tán, csak nem Pünkösti, Kárpáti s a többi baloldali kritikus, a könyv fő negatív figurái? A „túllicitálás" kifejezésnek különben az a zamata, hogy azt sugallja: ha nincs ez a „túl", ha csak a törvények szerint jártak volna el az „állami intézmények", akkor rendben is lett volna a dolog, hiszen nem a törvény az igazi baj, hanem annak túllicitálása, minthogy itt valójában „gazdasági élet"-ről, meg annak „helyesbítés"-éről van szó —, azt ne higgyem, amit eddig, hogy fasiszta gengszterizmusról.

Jóllehet, a könyvből sok mindent megtudunk, ami nem úgy volt, még mindig maradtak dolgok, amelyeket a szerző

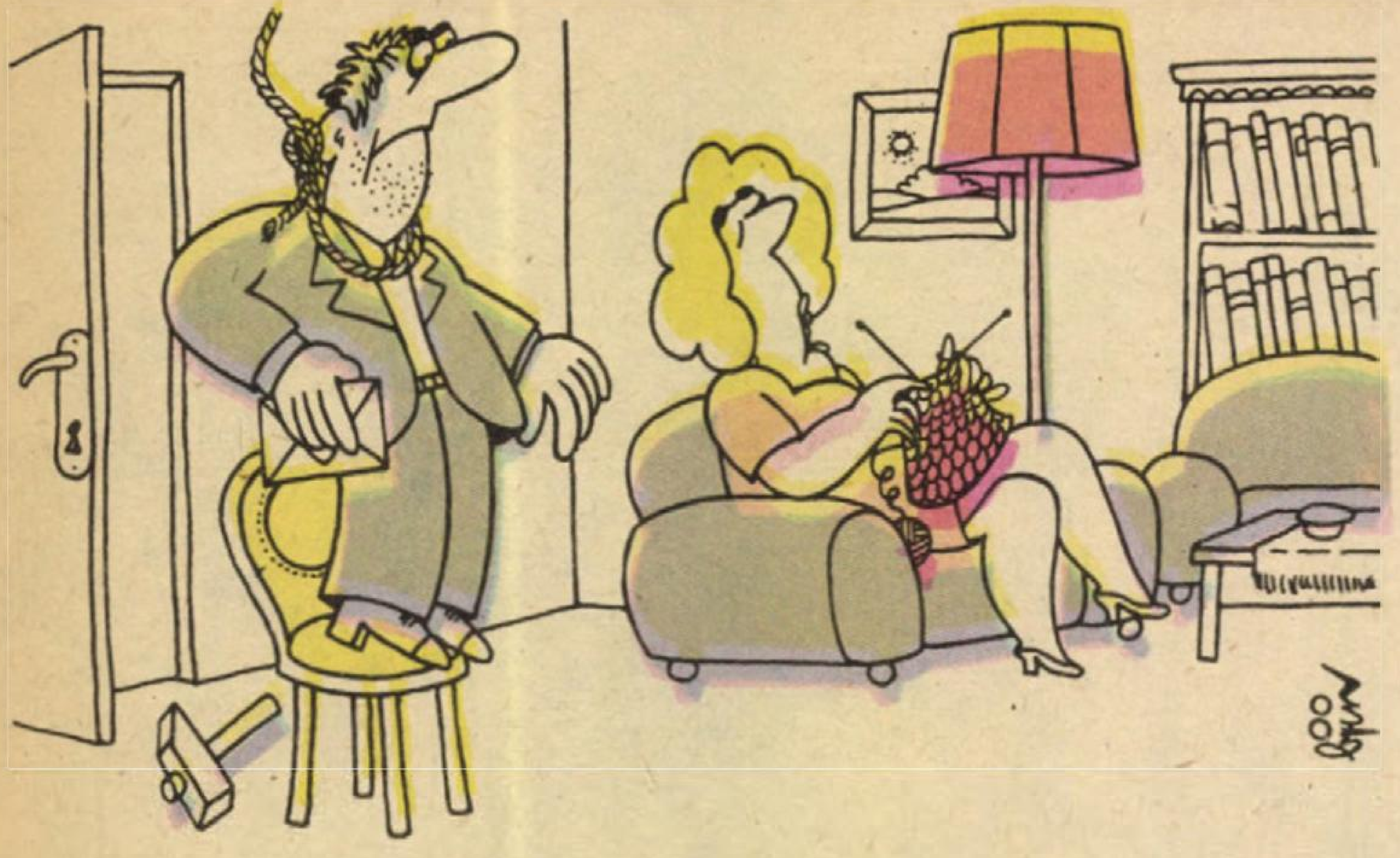
sejtelmesen felvillant

csupán, aztán adós marad a kifejtésükkel. Például azt írja, hogy *Szeleczky Zitának* „egy jelentéktelennek látszó, de kínossá növekedett ügy következtében el kell válnia a Nemzeti Színháztól, majd az egész országtól".

Azóta álmatlan éjszakáim vannak az izgalomtól: mi lehetett ez az „ügy"? Eddig ugyanis, immár harminchárom éve úgy tudtuk: a nagyon csinos, de szerény tehetségű művésznő az akkoriban jelentéktelennek éppen nem mondható fasiszta és nyilas mozgalmakban vállalt szerepet. Később aztán ez a körülmény késztette arra, mint kívüle is sokakat, hogy „elváljon" az országtól. Lehetséges, hogy Magyar Bálint mást és többet tud erről? Akkor miért hallgat? Megtudjuk-e így valaha is, miért vált el tőlünk Zita?

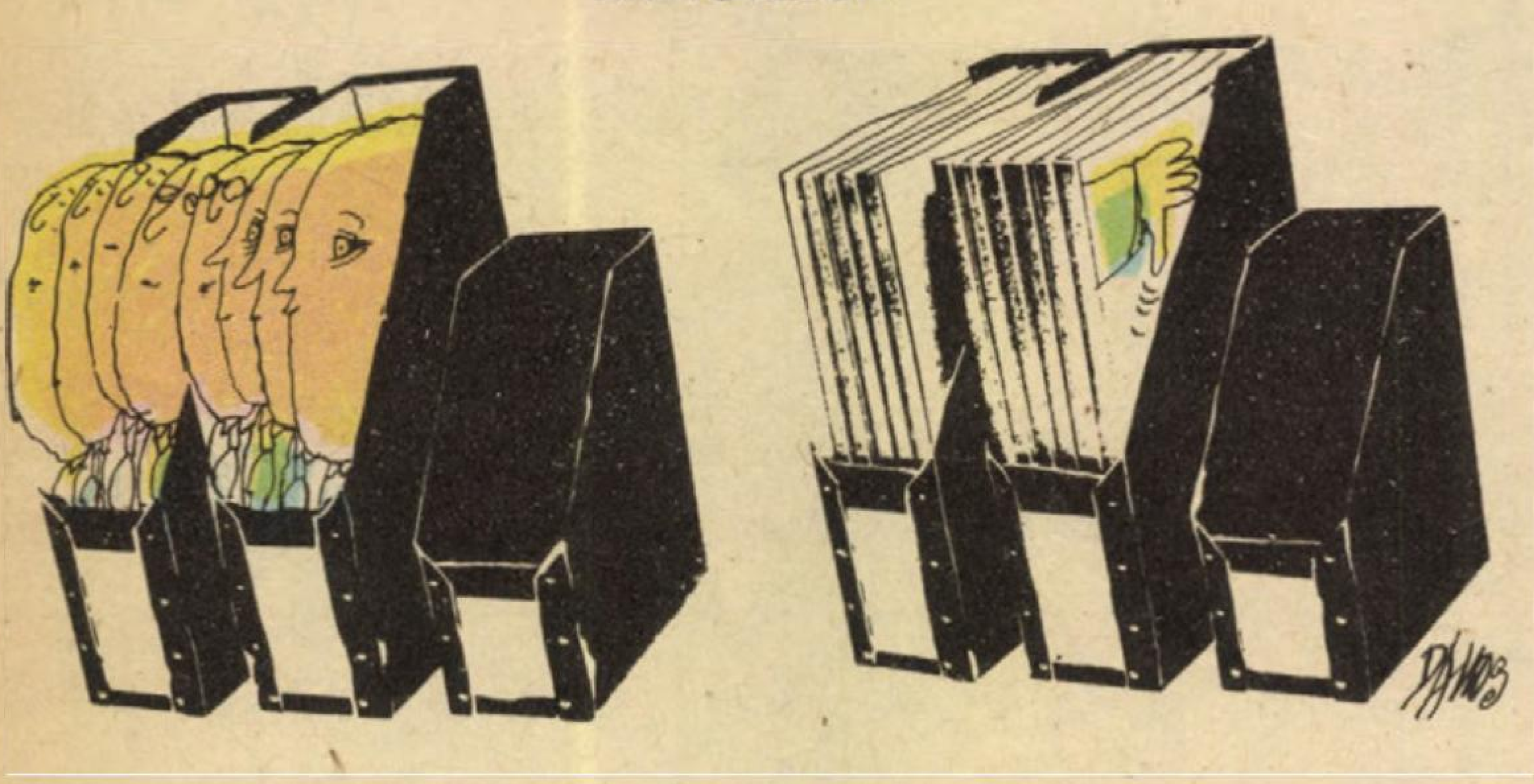
Barabás Tamás

HAJLITHATATLAN FELESÉG

– Fiacskám, hiába próbálkozol mindenféle trükkel, nem válok el!

KARTOTÉKOK

– Értse meg, kedves vevő, hogy egyes darabokat nem adunk el, csak a teljes garnitúrát!

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős Kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII. Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII. Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 77.2308/2-48 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Hirdetés egy presszóban: „Nálunk mindig a vendégnek van igaza. Ha önnek az a szokása, hogy a cigarettahamut a csészébe veri, akkor szóljon a pincérnőnek, és a hamutartóban fogja felszolgálni önnek a feketét."

*

— Köszönöm, szerelmem, hogy végre az enyém lettél!
— Boldog vagyok, hogy boldoggá tehettelek. Holnap mikor találkozunk?
— Miért találkoznánk?...

Nem új találmány

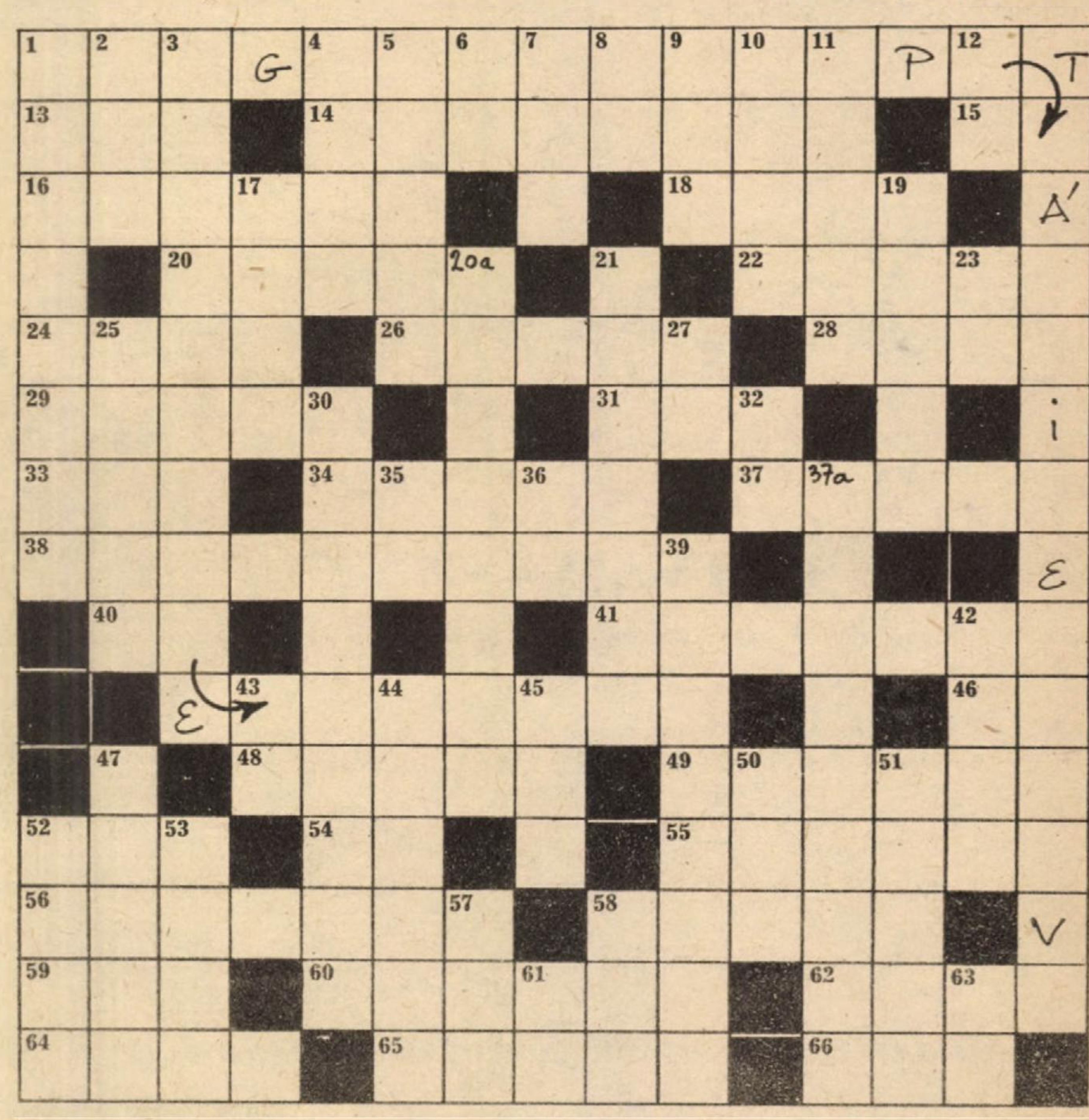
— Hallotta? — mondja a barátja Kapornainak — Angliában feltaláltak egy gépet, amely rögtön konstatálja, ha az ember hazudik. Mire Kapornai legyint: — Vízszintes 1 — függőleges 3. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb december 5-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Egyensúlyát vesztette
14. Csörög a zsebben
15. Lapunk monogramja
16. Spanyol eredetű női név (jelentése: fenséges)
18. Gyermekversei, nótaszövegei nagyon népszerűek voltak (Lajos)
20. Több magyar király neve volt
22. A magyarság egyik mondai ősapja
24. Katalin becézve
26. Kellemes szag
28. A kutya, ha mondanivalója van
29. Szótárakban gyakori utasítás
31. Ijesztő alak
33. R. T. E.
34. ... felettünk az idő
37. Indokolt esetben a vámőr
38. Kossuth-díjas írónk, ebben az évben lett volna 80 éves
40. Y. F.
41. Kecses virág
46. R. Ö.
48. Ritka női név
49. Betakarítja a gabonát
52. Angyal-rang
54. O. R.
55. Katonai díszszemle
56. Szokatlan, furcsa
58. Nem pedigrés kutya
59. Régi űrmérték
60. Helyhatározó és időhatározó
62. Ami go ... !
64. A hal petéje
65. Hirtelen támadt gondolat
66. Mindkét névelőnk

FÜGGŐLEGES

1. Ádám és Éva lakóhelye
2. Egyre nagyobb lesz
4. Angol hosszmérték
5. ... tanuló (hajdan: inas)
6. L. R.
7. G-vel: dudva
8. Az eper egyik fele
9. Nemzet
10. Törpe, torz alak
11. A bibliai Jákob ikertestvére
12. Igekötő
17. Az ilyen hús nehezen rágható
19. Több tárgyat egymás után felakaszt
20a. Némely színdarabban megelőzi az első felvonást
21. Acélból készült, parányi hegyes eszköz
23. O. A.
25. Néhány éve elhunyt kiváló színművészünk (Andor)
27. T
30. Egy Shakespeare-tragédia női főszereplője
32. Azonos betűk
35. A lítium vegyjele
36. Nagy víztömeg
37a. Hatalmaskodó főúr (Csák Máté)
39. Mérőeszköz skálájának kezdőpontja
42. Tavasszal a folyó ...
43. Igekötő
44. Vendéglátóipari üzemegység
45. Iratfűző kapocs
47. Ügyes fogás, fortély
50. E. A. R.
51. Hirtelen nagyot üt rá
52. Japán magnó-márka
53. Fojtó szagú vegyi elem
57. Kuckó, zug
58. K. Á. E.
61. T. L.
63. Milliamper rövidítése

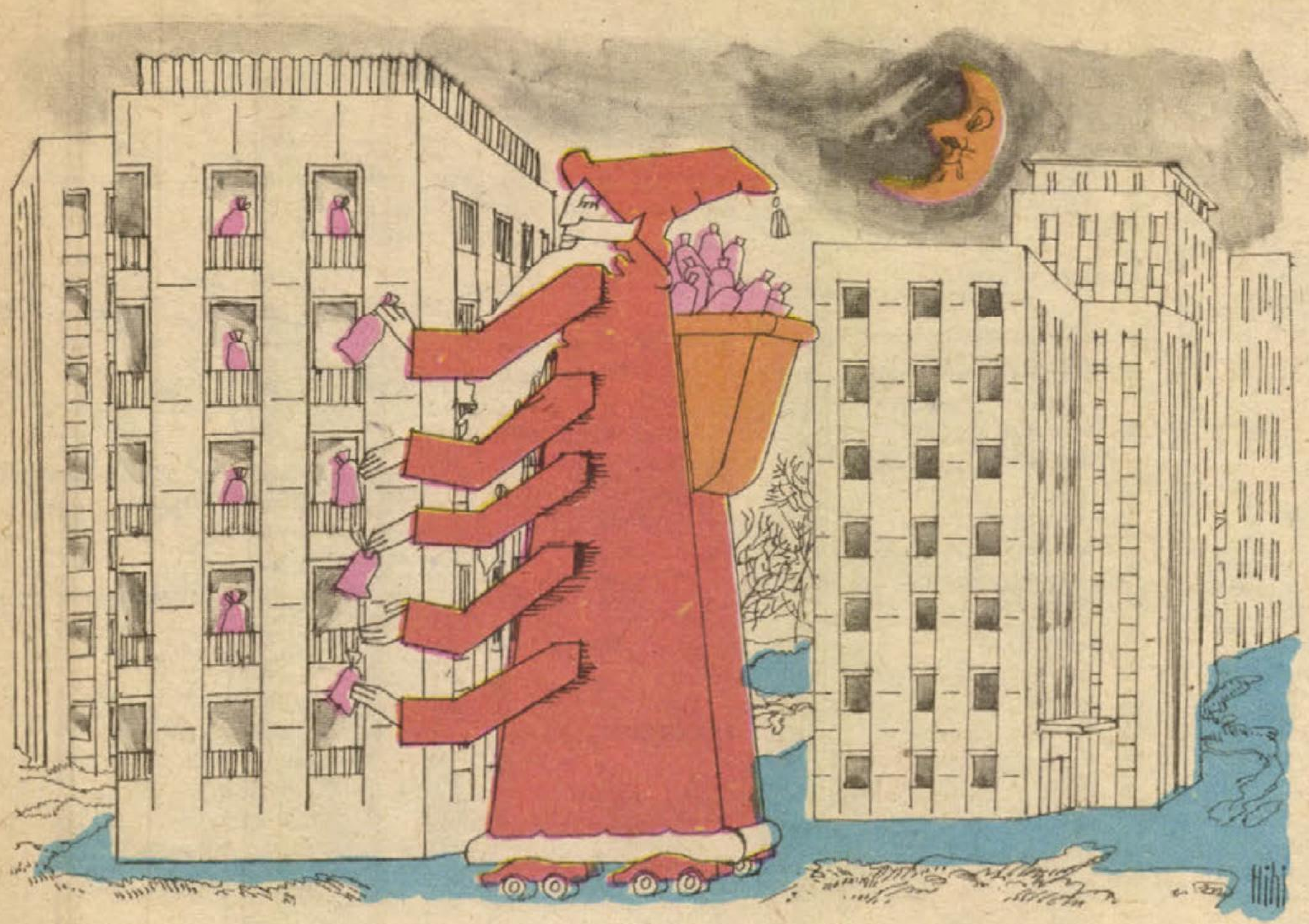

OKTALAN BOSSZÚSÁG

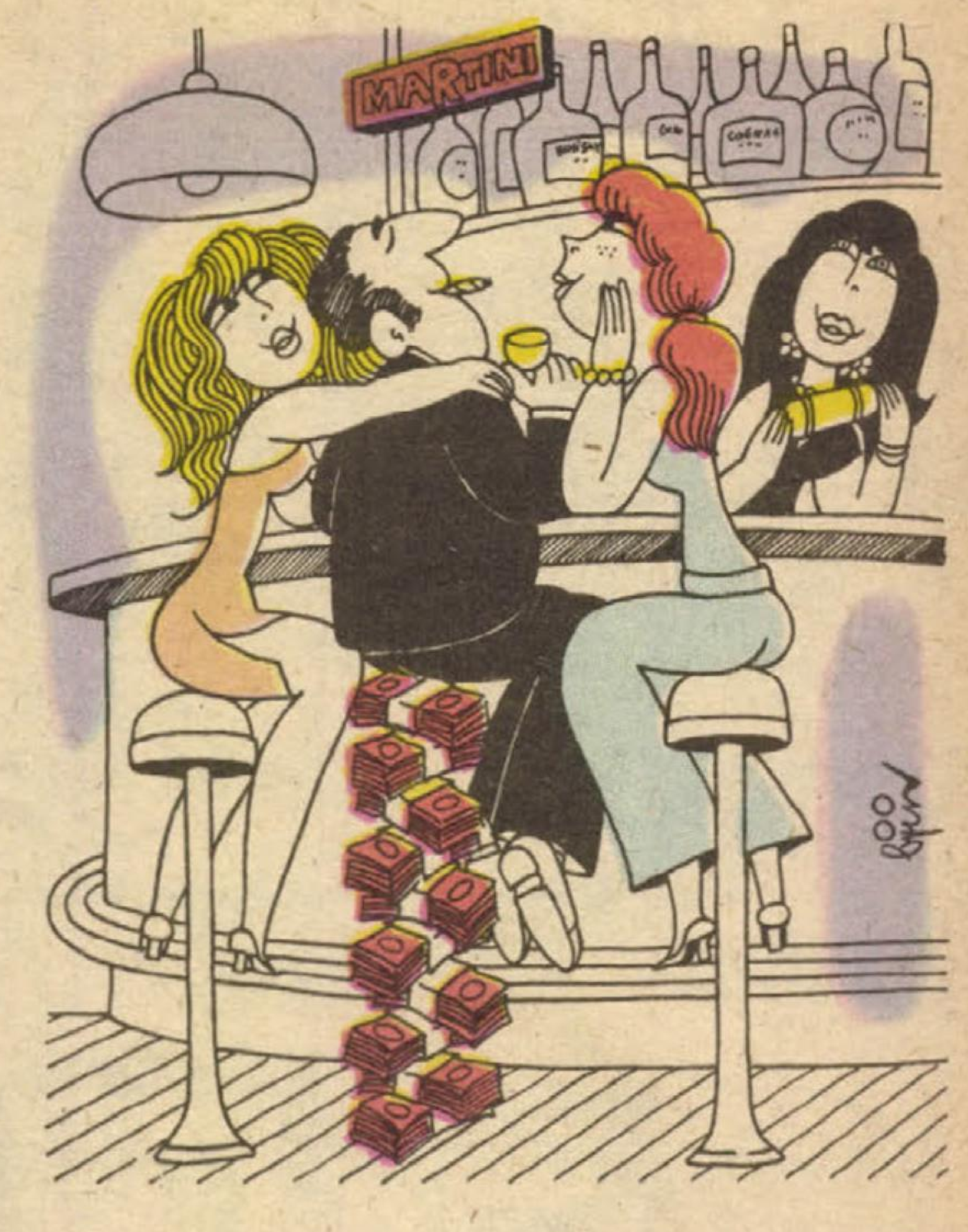
című keresztrejtvényünk megfejtése:
— Én a kisebbiket vettem volna el!
— De hát így is a kisebbiket kaptad!
200—200 forintot nyert:
Márkus József, 3104 Salgótarján, Esze Tamás u. 2.
Petnőczki Tibor, 1095 Bp., Mester u. 39.
Pelényi Tivadarné, 6400 Kiskunhalas, Kárász u. 4.
A nyereményeket postán küldjük el.

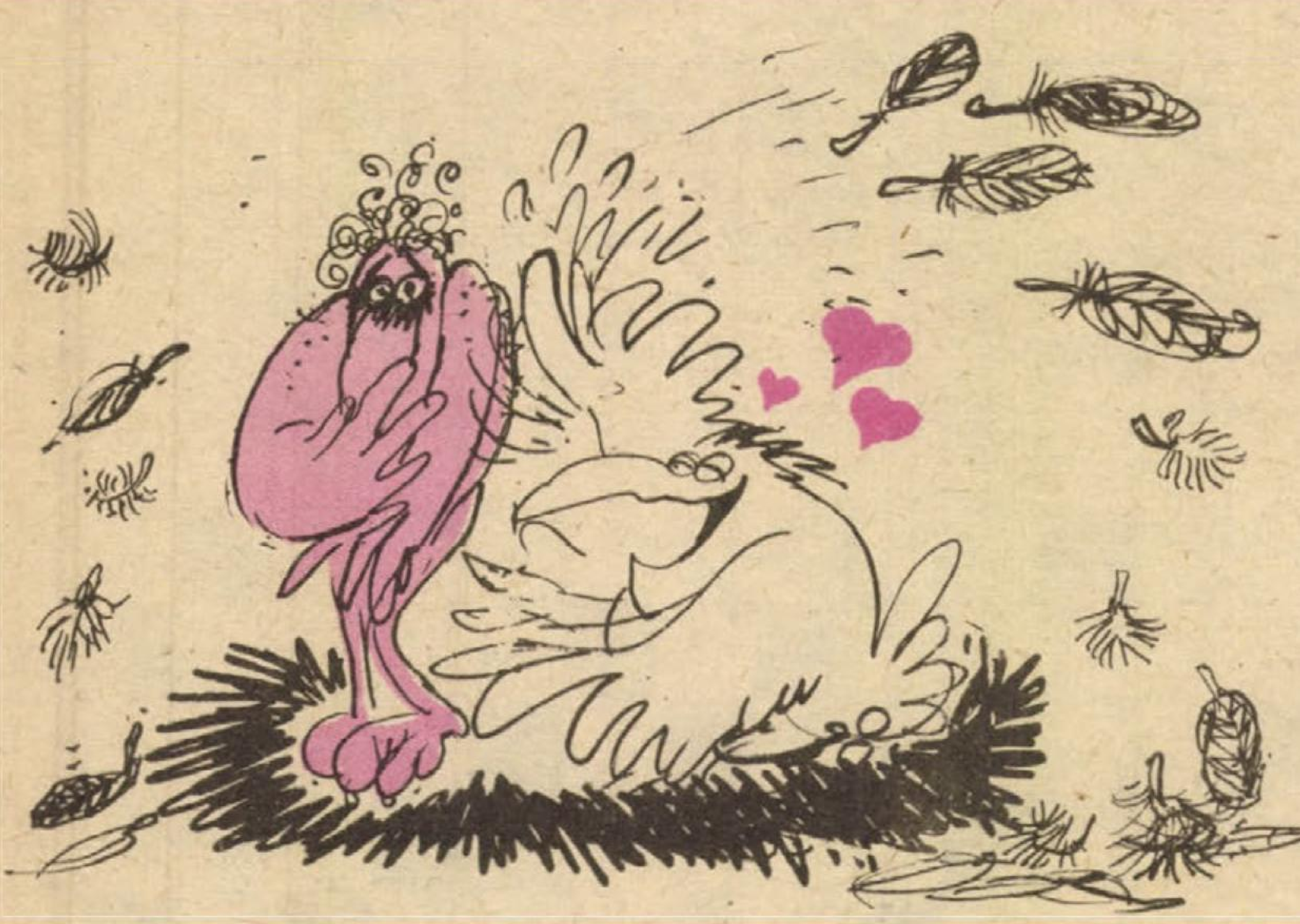
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

PANEL-MIKULÁS

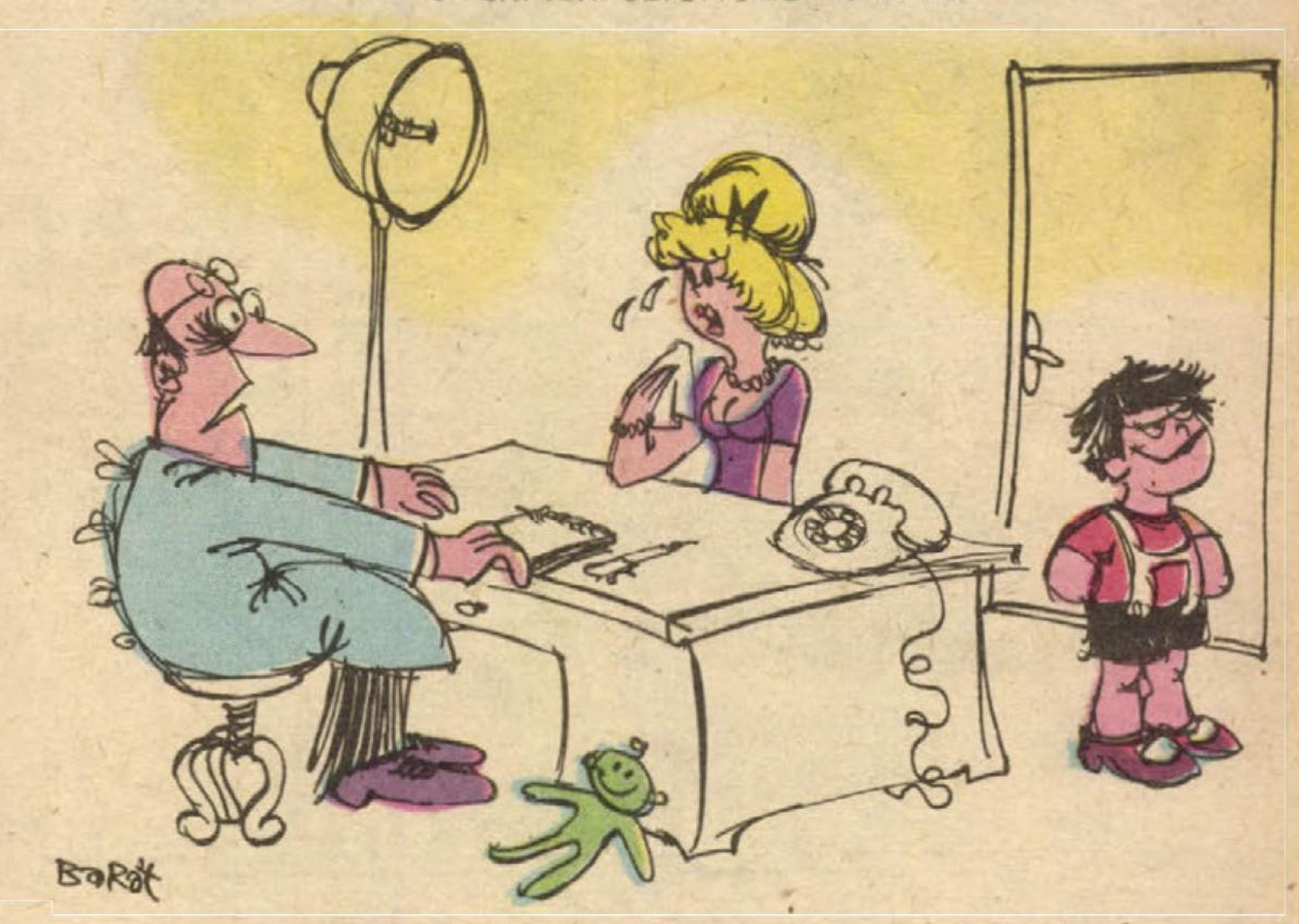
VONZÓ VENDÉG

Meztelenül akarlak látni, szívem!

GYERMEKPSZICHOLÓGUSNÁL

– Segítsen, doktor úr, a fiam Sophia Lorent akarja karácsonyra.

FEJVADÁSZAT

15 000 forintos rejtvénypályázat

5. FORDULÓ

Ha a kedves olvasó tüzetesen megnézi a lapunkban megjelent karikatúrákat, **öt ismert politikus, államférfi** arcvonásait fedezheti fel a szereplők között. Könnyítésül most annyit árulunk el, hogy az öt közül kettő ma is él, három már halott. Ha megtalálja, felismeri a fejeket, írja be a neveket a rejtvényszelvényre, a kivágott szelvényt tegye borítékba, s küldje be a szerkesztőségbe, december 8-ig. (A címzés csak ennyi: **Ludas Matyi, 1977 Budapest.** A borítékra tessék ráírni: **Fejvadászat.** És feltétlenül tessék bélyeget ragasztani rá, mert a portós leveleket nem vesszük át. Egy borítékban több szelvény is beküldhető.

A rejtvény ötfordulós. Bármelyik fordulóban be lehet kapcsolódni,

minden héten 5x200 forint a nyeremény.

A harmadik forduló nyertesei: **Bokrétás András, 7623 Pécs, Madách u. 3/c; Iváncsó Lászlóné, 1211 Bp., Rákóczi Ferenc út 24; Jodál Sándorné, 1052 Bp., Városház u. 3—5; Sárközi Péter, 5100 Jászberény, Alsómuszaly 33; Tevesz Ferencné, 1122 Bp., Pethényi út 19/b.**

Aki most, a pályázat végén, együtt küldi be a 25 helyes megfejtést tartalmazó öt rejtvényszelvényt, részt vehet a fődíjak december 8-án megtartandó sorsolásán, ahol három nagyösszegű nyeremény:

egy ötezer forintos első díj,
egy háromezer forintos második díj,
egy kétezer forintos harmadik díj

talál majd gazdára. A fődíjakat személyesen adjuk át a nyerteseknek a szerkesztőségben megtartott kis házi ünnepség keretében. A nyertesek nevét, valamint a helyes megfejtéseket december 22-i, karácsonyi számunkban közöljük.

REJTVÉNYSZELVÉNY

FEJVADÁSZAT 5. FORDULÓ

A rajzokon felismert államférfiak:

....

....

....

....

....

A megfejtő neve: ....

Pontos címe: ....